

ગુરવાણી ::::3

સુખમની સાહિબ જી

::::: પંચમ શિખ ગુરુ શ્રી ગુર અરજુન દેવ જી :::::
ગુરમુખી ભાશા રચિત બાણી

શિખ ગુજરાતી લિયાંતરણ
એક તુચ્છ સેવક--- સુરિંદરજીત સિંહ ભંબરા
ઈ-મેલ :-- sjsingh2000@yahoo.com

સુખમની સાહિબ

ગાઉડી સુખમની મઃ પા॥

સલોકુ॥

૧૬૯ ૧ઓંકાર સતિગુર પ્રસાદિ॥

આદિ ગુરએ નમહા॥ જુગાદિ ગુરએ નમહા॥ સતિગુરએ નમહા॥ સી ગુરદેવએ નમહા॥ ૧॥
અસ્તપદી॥

સિમરઉ સિમરિ સિમરિ સુખુ પાવઉ॥ કલિ કલેસ તન માહિ મિટાવઉ॥ સિમરઉ જાસુ
બિસુંભર એકૈ॥ નામુ જ્પત અગનત અનેકૈ॥ બેદ પુરાન સિંમ્રિતિ સુધાખ્યરા॥ કીને રામ નામ ઈક
આખ્યરા॥ કિનકા એક જિસુ જીઅ બસાવૈ॥ તા કી મહિમા ગની ન આવૈ॥ કાંખી એકૈ દરસ
તુહારો॥ નાનક ઉન સંગ મોહિ ઉધારો ॥૧॥

સુખમની સુખ અંમિત પ્રભ નામુ॥ ભગત જના કૈ મનિ બિસ્તામા॥ રહાઉ॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ
ગરભિ ન બસૈ॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ દૂખુ જીમુ નસૈ॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ કાલુ પરહરૈ॥ પ્રભ કૈ
સિમરનિ દુસમનુ ટરૈ॥ પ્રભ સિમરત કછુ બિધનુ ન લાગૈ॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ અનદિનુ જગૈ॥
પ્રભ કૈ સિમરનિ ભઉ ન બિઅપૈ॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ દુખુ ન સંતાપૈ॥ પ્રભ કા સિમરનુ સાધ કૈ
સંગિ॥ સરબ નિધાન નાનક હરિ રંગિ ॥૨॥

પ્રભ કૈ સિમરનિ રિધિ સિધિ નઉનિધિ॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ ગિઅાનુ તતુ બુધિ॥ પ્રભ
કૈ સિમરનિ જ્પ તપ પૂજા॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ બિનસૈ દૂજા॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ તીરથ ઈસનાની॥
પ્રભ કૈ સિમરનિ દરગઠ માની॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ હોઈ સુ ભવા॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ સુકલ ફલા॥
સે સિમરહિ જિન આપિ સિમરાએ॥ નાનક તા કૈ લાગઉ પાએ ॥૩॥

પ્રભ કા સિમરનુ સભ તે ઊચા॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ ઉધરે મૂચા॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ ક્રિસના
બુઝો॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ સભુ કિછુ સુઝો॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ નાહી જમ ત્રાસા॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ
પૂરન આસા॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ મન કી મલુ જઈ॥ અંમિત નામુ રિદ માહિ સમાઈ॥ પ્રભ જ
બસહિ સાધ કી રસના॥ નાનક જન કા દાસનિ દસના ॥૪॥

પ્રભ કઉ સિમરહિ સે ઘનવંતો॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ સે પતિવંતો॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ સે જન
પરવાના॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ સે પુરખ પ્રધાના॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ સિ બેમુહતાજો॥ પ્રભ કઉ
સિમરહિ સિ સરબ કે રાજો॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ સે સુખવાસી॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ સદા
અભિનાસી॥ સિમરન તે લાગે જિન આપિ દઈઆલા॥ નાનક જન કી મંગે રવાલા ॥૫॥

પ્રભ કઉ સિમરહિ સે પરઉપકારી॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ તિન સદ બલિઆરી॥ પ્રભ કઉ
સિમરહિ સે મુખ સુહાવે॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ તિન સૂઝિ બિઅાવૈ॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ તિન
આતમુ જીતા॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ તિન નિરમલ રીતા॥ પ્રભ કઉ સિમરહિ તિન અનદ ઘનેરો॥
પ્રભ કઉ સિમરહિ બસહિ હરિ નેરો॥ સંત કિપા તે અનદિનુ જગિ॥ નાનક સિમરનુ પૂરૈ
ભાગિ॥૬॥

પ્રભ કૈ સિમરનિ કારજ પૂરે॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ કબહુ ન જૂરે॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ હરિગુન
બાની॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ સહજિ સમાની॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ નિહચલ આસનુ॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ
કમલ બિગાસનુ॥ પ્રભ કૈ સિમરનિ અનહદ જુનકારા॥ સુખુ પ્રભ સિમરન કા અંતુ ન પારા॥
સિમરહિ સે જન જિન કઉ પ્રભ મઈઆ॥ નાનક તિન જન સરની પઈઆ ॥૭॥

હરિ સિમરનુ કરિ ભગત પ્રગટાએ॥ હરિ સિમરનિ લગી બેદ ઉપાએ॥ હરિ સિમરનિ ભાએ સિધ

જતી દાતો॥ હરિ સિમરનિ નીચ ચહુ કુંટ જતો॥ હરિ સિમરનિ ધારી સભ ધરના॥ સિમરિ સિમરિ હરિ કારન કરના॥ હરિ સિમરનિ કીઓ સગલ અકારા॥ હરિ સિમરનિ મહિ આપિ નિરકારા॥ કરિ કિરપા જિસુ આપિ બુઝાઈએ॥ નાનક ગુરમુખિ હરિ સિમરનુ તિનિ પાઈએ ॥૮॥ ૧॥

સલોકુ ॥

દીન દરદ દુખ ભંજના ઘટિ ઘટિ નાથ અનાથ॥
સરણિ તુમ્હારી આઈએ નાનક કે પ્રભ સાથા ૧॥
અસ્તપદી ॥

જહ માત પિતા સુત મીત ન ભાઈ॥ મન ઉહા નામુ તેરૈ સંગિ સહાઈ॥ જહ મહા ભર્યાન દૂત જમ દલૈ॥ તહ કેવલ નામુ સંગિ તેરૈ ચલૈ॥ જહ મુસકલ હોવૈ અતિ ભારી॥ હરિકો નામુ ખિન માહિ ઉધારી॥ અનિક પુનઃ ચરન કરત નહી તરૈ॥ હરિકો નામુ કોટિ પાપ પરહરૈ॥ ગુરમુખિ નામુ જપહુ મન મેરે॥ નાનક પાવહુ સૂખ ઘનેરે ॥૧॥

સગલ સ્થિરાનિ કો રાજ દુખીએ॥ હરિ કા નામુ જપત હોઈ સુખીએ॥ લાખ કરોરી બંધુ ન પરૈ॥ હરિ કા નામુ જપત નિસતરૈ॥ અનિક માઈએ રંગ તિખ ન બુઝાવૈ॥ હરિ કા નામુ જપત આધાવૈ॥ જિછ મારગિ ઈહુ જત ઈકેલા॥ તહ હરિનામુ સંગિ હોત સુહેલા॥ ઐસા નામુ મન સદા ધિઆઈએ॥ નાનક ગુરમુખિ પરમ ગતિ પાઈએ ॥૨॥

છૂટત નહી કોટિ લખ બાહી॥ નામુ જપત તહ પારિ પરાહી॥ અનિક બિધન જહ આઈ સંઘારૈ॥ હરિ કા નામુ તતકાલ ઉધારૈ॥ અનિક જોનિ જનમૈ મરિ જમા॥ નામુ જપત પાવૈ બિસામા॥ હઉ મૈલા મલુ કબુ હોવૈ॥ હરિ કા નામુ કોટિ પાપ ખોવૈ॥ ઐસા નામુ જપહુ મન રંગિ॥ નાનક પાઈએ સાધ કે સંગિ ॥૩॥

જિછ મારગ કે ગને જહિ ન કોસા॥ હરિ કા નામુ ઉહા સંગિ તોસા॥ જિછ પૈડે મહા અંધ ગુબારા॥ હરિ કા નામુ સંગિ ઉજાએ॥ જહા પંથિ તેરા કો ન સિઅન્ના॥ હરિ કા નામુ તહ નાલિ પણન્ના॥ જહ મહા ભર્યાન તપતિ બહુ ઘામા॥ તહ હરિ કે નામ કી તુમ ઉપરિ છામા॥ જહા ક્રિયા મન તુજુ આકરખૈ॥ તહ નાનક હરિ હરિ અંમ્રિત બરખૈ ॥૪॥

ભગત જના કી બરતનિ નામુ॥ સંત જના કે મનિ બિસામુ॥ હરિ કા નામુ દાસ કી ઓટા॥ હરિ કે નામિ ઉધરે જન કોટિ॥ હરિ જસુ કરત સંત દિનુ રાતિ॥ હરિ હરિ અઉખધુ સાધ કમાતિ॥ હરિ જન કે હરિનામુ નિધાનુ॥ પારબ્રહ્મિ જન કીનો દાના॥ મન તન રંગ રતે રંગ એકે॥ નાનક જન કે બિરતિ બિબદ્ધે ॥૫॥

હરિ કા નામુ જન કઉ મુકતિ જુગતિ॥ હરિ કે નામિ જન કઉ ક્રિપતિ ભુગતિ॥ હરિ કા નામુ જન કા રૂપ રંગુ॥ હરિ નામુ જપત કબ પરૈ ન બંગુ॥ હરિ કા નામુ જન કી વડિઆઈ॥ હરિ કે નામુ જન સોભા પાઈ॥ હરિ કા નામુ જન કઉ ભોગ જોગ॥ હરિ નામુ જપત કણ નાહિ બિઅોગુ॥ જનુ રાતા હરિનામ કી સેવા॥ નાનક પૂજૈ હરિ હરિ દેવા ॥૬॥

હરિ હરિ જન કે માલુ ખજના॥ હરિ ધનુ જન કઉ આપિ પ્રભિ દીના॥ હરિ હરિ જન કે ઉટ સતાણી॥ હરિ પ્રતાપિ જન અવર ન જાણી॥ ઓતિ પોતિ જન હરિ રસિ રાતે ॥ સુંન સમાધિ નામ રસ માતો॥ આઠ પહર જનુ હરિ હરિ જપૈ॥ હરિ કા ભગતુ પ્રગટ નહી છપૈ॥ હરિ કી ભગતિ મુકતિ બહુ કરે॥ નાનક જન સંગિ કેતે તરે ॥૭॥

પારજાતુ ઈહુ હરિ કો નામા॥ કામધેન હરિ હરિ ગુણ ગામા॥ સભ તે ઉતમ હરિ કી કથા॥ નામુ સુનત દરદ દુખ લથા॥ નામ કી મહિમા સંત રિદ વસૈ॥ સંત પ્રતાપિ દુરતુ સભુ નસૈ॥ સંત કા સંગુ વડભાગી પાઈએ॥ સંત કી સેવા નામુ ધિઆઈએ॥ નામ તુલિ કણ અવર ન હોઈ॥ નાનક ગુરમુખિ નામુ પાવૈ જનુ કોઈ ॥૮॥ ૨॥

સલોકુ॥

બહુ સાસત્ર બહુ સિમ્રિતી પેખે સરબ છોલિ॥
પૂજસ્થિ નાહી હરિ હરે નાનક નામ અમોલા॥
અસાટપદી॥

જપ તાપ ગિયાન સભિ ધિયાન॥ ખટ સાસત્ર સિમ્રિતિ વખિયાન॥ જોગ અભિઆસ કરમ ધ્રમ ડિરિઆ॥ સગલ તિઅાગિ બન મધ્ય ફિરિઆ॥ અનિક પ્રકાર કીએ બહુ જતના॥ પુન દાન હોમે બહુ રતના॥ સરીલ કટાઈ હોમે કરિ રાતી॥ વરત નેમ કરૈ બહુ ભાતી॥ નહી તુલિ રામ નામ બીચાર॥ નાનક ગુરમુખિ નામુ જીપીએ ઈક બાર ॥૧॥

નઉ ખંડ પ્રિથમી ફિરૈ ચિલ જવૈ॥ મહા ઉદાસુ તપીસરુ થીવૈ॥ અગનિ માહિ હોમત પરાન॥ કનિક અસ્વ હૈવર ભૂમિ દાન॥ નિઉલી કરમ કરૈ બહુ આસન॥ જૈન મારગ સંજમ અતિ સાધન॥ નિમખ નિમખ કરિ સરીલ કટાવૈ॥ તઉ ભી હઉમે મૈલુ ન જવૈ॥ હરિ કે નામ સમસરિ કણુ નાહિ॥ નાનક ગુરમુખિ નામુ જ્યપત ગતિ પાહિ ॥૨॥

મન કામના તીરથ દેહ છુટૈ॥ ગરબુ ગુમાનુ ન મન તે હુટૈ॥ સોચ કરૈ દિનસુ અણ રાતિ॥ મન કી મૈલુ ન તન તે જતિ॥ ઈસુ દેહી કઉ બહુ સાધના કરૈ॥ મન તે કબહુ ન બિભિયા ટરૈ॥ જલિ ધોવૈ બહુ દેહ અનીતિ॥ સુધ કહા હોઈ કાચી ભીતિ॥ મન હરિ કે નામ કી મહિમા ઊચા॥ નાનક નામિ ઉધરે પતિત બહુ મૂચ ॥૩॥

બહુતુ સિઅાણપ જમ કા ભઉ બિઅાપૈ॥ અનિક જતન કરિ ત્રિસન ના ધાપૈ॥ ભેખ અનેક અગનિ નહી બુઝૈ॥ કોટિ ઉપાવ દરગઠ નહી સિઝૈ॥ છૂટસિ નાહી ઉભ પઈઅાલિ॥ મોહિ બિઅાપહિ માઈઅા જાલિ॥ અવર કરતૂતિ સગલી જમુ ડાનૈ॥ ગોવિંદ ભજન બિનુ તિલુ નહી માનૈ॥ હરિ કા નામુ જ્યપત દુખુ જઈ॥ નાનક બોલૈ સહજિ સુભાઈ ॥૪॥

ચારિ પદારથ જે કો માર્ગૈ॥ સાધ જના કી સેવા લાગૈ॥ જે કો અપના દૂખુ મિટાવૈ॥ હરિ હરિ નામુ રિદ્દ સદ ગાવૈ॥ જે કો અપની સોભા લોરૈ॥ સાધ સંગિ ઈહ હઉમે છોરૈ॥ જે કો જનમ મરણ તે ડરૈ॥ સાધ જના કી સરની પરૈ॥ જિસુ જન કઉ પ્રભ દરસ પિઅાસા॥ નાનક તા કે બલિ બલિ જાસા ॥૫॥

સગલ પુરખ મહિ પુરખુ પ્રધાનુ॥ સાધ સંગિ જ કા મિટૈ અભિમાનુ॥ આપસ કઉ જે જાણૈ નીચા॥ સોળી ગનીએ સભ તે ઊચા॥ જ કા મનુ હોઈ સગલ કી રીના॥ હરિ હરિ નામુ તિનિ ઘટિ ઘટિ ચીના॥ મન અપુને તે બુરા મિટાના॥ પેખૈ સગલ ક્રિસટિ સાજના॥ સૂખ દૂખ જન સમ દ્રિસટેતા॥ નાનક પાપ પુન નહી લેપા ॥૫॥

નિરધન કઉ ધનુ તરો નાઉ॥ નિથાવે કઉ નાઉ તેરા થાઉ॥ નિમાને કઉ પ્રભ તરો માનુ॥ સગલ ઘટા કઉ દેવહુ દાનુ॥ કરન કરાવનહાર સુઅામી॥ સગલ ઘટા કે અંતરજામી॥ અપની ગતિ મિતિ જાનહુ આપૈ॥ આપન સંગિ આપિ પ્રભ રાતો॥ તુમહરી ઉસતતિ તુમ તે હોઈ॥ નાનક અવર ન જાનસિ કોઈ ॥૬॥

સરબ ધરમ મહિ સેસટ ધરમુ॥ હરિ કો નામુ જપિ નિરમલ કરમુ॥ સગલ કિઅા મહિ ઉતમ કિરિઆ॥ સાધ સંગિ દુરમતિ મલુ હિરિઆ॥ સગલ ઉદમ મહિ ઉદમુ ભલા॥ હરિ કા નામુ જ્યષ્ઠુ જુઅ સદા॥ સગલ બાની મહિ અંમ્રિત બાની॥ હરિ કો જસુ સુનિ રસન બખાની॥ સગલ થાન તે ઓહુ ઉતમ થાનુ॥ નાનક જિછ ઘટિ વસૈ હરિ નામુ ॥૮॥ ૩॥

સલોક્ષ||

નિરગુનીઆર ઈઆનિઆ સો પ્રભુ સદા સમાલિા॥
જિનિ કીઆ તિસ્કુ ચીતિ રખુ નાનક નિબહી નાલિ॥૧॥
અસ્તપદી॥

રમઈએ કે ગુન ચેતિ પરાની॥ કવન મૂલ તે કવન દ્રિસટાની॥ જિનિ તું સાજી સવારિ સીગારિએ॥ ગરભ અગનિ મહિ જિનહિ ઉબારિએ॥ બાર બિવસથા તુઝહિ પિઆરૈ દૂધ॥ ભરિ જોબન ભોજન સુખ સૂધ॥ બિરધિ ભઈએ ઉપરિ સાક સૈન॥ મુખિ અપિઆઉ બૈઠ કઉ દૈન॥ ઈહુ નિરગુનુ ગુનુ કછુ ન બૂજૈ॥ બખસિ લેહુ તઉ નાનક સીઝે ॥૧॥

જિહ પ્રસાદિ ધર ઉપરિ સુખિ બસહિ॥ સુત ભાત મીત બનિતા સંગિ હસહિ॥ જિહ પ્રસાદિ પીવહિ સીતલ જલા॥ સુખદાઈ પવનુ પાવકુ અમુલા॥ જિહ પ્રસાદિ ભોગહિ સભિ રસા॥ સગલ સમગ્રી સંગિ સાથિ બસા॥ દીને હસત પાવ કરન નેત્ર રસના॥ તિસહિ તિઆગિ અવર સંગિ રચના॥ ઐસે દોખ મૂડ અંધ બિઆપે॥ નાનક કાઢિ લેહુ પ્રભ આપે ॥ ૨॥

આદિ અંતિ જો રાખનહારા॥ તિસ સિઉ પ્રીતિ ન કરૈ ગવારા॥ જાકી સેવા નવ નિધિ પાવૈ॥ તા સિઉ મૂડા મનુ નહી લાવૈ॥ જો ઠાકુર સાદ સદા હજૂરે॥ તા કઉ અંધા જાનત દૂરે॥ જ કી ટહુલ પાવૈ દરગહ માનુ॥ તિસહિ બિસારૈ મુગધુ અજનુ॥ સદા સદા ઈહુ ભૂલનહારા॥ નાનક રાખનહાર અપાર ॥૩॥

રતનુ તિઆગિ કઉડી સંગિ રચૈ॥ સાચુ છોડિ ઝૂઠ સંગિ મચૈ॥ જો છડના સુ અસથિર કરિ માનૈ॥ જો હોવનુ સો દૂરિ પરાનૈ॥ છોડિ જાઈ તિસકા અમુ કરૈ॥ સંગિ સહાઈ તિસુ પરહરૈ॥ ચંદન લેપુ ઉતારૈ ધોઈ॥ ગરધબ પ્રીતિ ભસમ સંગિ છોઈ॥ અંધ કૂપ મહિ પતિત બિકરાલા॥ નાનક કાઢિ લેહુ પ્રભ દઈઆલ ॥૪॥

કરતૂતિ પસ્યુ કી માનસ જાતિ॥ લોક પચારા કરૈ દિનુ રાતિ॥ બાહરિ લેખ અંતરિ મલુ માઈએ॥ છપસિ નાહિ કછુ કરૈ છપાઈએ॥ બાહરિ ગિઆન ધિઆન ઈસનાન॥ અંતરિ બિઆપે લોભુ સુઅનુ॥ અંતરિ અગનિ બાહરિ તનુ સુઅહા॥ ગલિ પાથર કેસે તરૈ અથાહા॥ જ કે અંતરિ બસે પ્રભુ આપિ॥ નાનક તે જન સહજી સમાતિ ॥૫॥

સુનિ અંધા કેસે મારગુ પાવૈ॥ કર ગહિ લેહુ ઓડિ નિબહાવૈ॥ કહા બુઝારતિ બૂજૈ ડોરા॥ નિસિ કહીએ તઉ સમજૈ ભોરા॥ કહા બિસનપદ ગાવૈ ગુંગ॥ જતન કરૈ તઉ ભી સુર ભંગ॥ કહ પિંગુલ પરબત પર ભવના॥ નહી હોત ઉહા ઉસુ ગવના॥ કરતાર કરાણામૈ દીનુ બેનતી કરૈ॥ નાનક તુમરી કિરપા તરૈ ॥ ૬॥

સંગિ સહાઈ સુ આવૈ ન ચીતિ॥ જો બૈરાઈ તા સિઉ પ્રીતિ॥ બલૂઆ કે ગ્રિહ ભીતરિ બસૈ॥ અનદ કેલ માઈએ રંગિ રસૈ॥ દ્રિડુ કરિ માનૈ મનહિ પ્રતીતિ॥ કાલુ ન આવૈ મૂડ ચીતિ॥ બૈર બિરોધ કામ કોધ મોહા॥ ઝૂઠ બિકાર મહા લોભ ધોહા॥ ઈઆહુ જુગતિ બિહને કઈ જનમા॥ નાનક રાજિ લેહુ આપન કરિ કરમ ॥૭॥

તૂ ઠાકુર તુમ પહી અરદાસિ॥ જઉ પિંડુ સભુ તેરી રાસિ॥ તુમ માત પિતા હમ બારિક તેરે॥ તુમરી કિપા મહિ સૂખ ઘનેરે॥ કોઈ ન જાનૈ તુમરા અંતુ॥ ઉચે તે ઉચા ભગવંતા॥ સગલ સમગ્રી તુમરૈ સૂત્રિ ધારી॥ તુમ તે હોઈ સુ આગિઆકારી॥ તુમરી ગતિ મિતિ તુમ હી જાની ॥ નાનક દાસ સદા કુરબાની ॥૮॥૪॥

સલોક્ષ||

દેનહાર પ્રભ છોડિ કે લાગહિ આન સુઆઈ॥
નાનક કહુ ન સીઝઈ બિનુ નાવૈ પતિ જઈ॥૧॥
અસ્તપદી॥

દસ બસતૂ લે પાછે પાવૈ॥ એક બસતુ કારનિ બિખોટિ ગવાવૈ॥ એક ભી ન દેઈ દસ ભી હિન્દી લેઈ॥ તઉ મૂડા કહુ કહા કરેઈ॥ જિસુ ઠાકુર સિઉ નાહી ચારા॥ તાકઉ કીજૈ સદ નમસકારા॥ જ કે મનિ લાગા પ્રભુ મીઠા॥ સરબ સૂખ તાહુ મનિ વૂઠા॥ જિસુ જન અપના હુકમુ મનાઈએ॥ સરબ થોક નાનક તિનિ પાઈએ ॥૧॥

અગનત સાહુ અપની દે રાસિએ ખાત પીત બરતૈ અનદ ઉલાસિએ અપુની અમાન કષુ બહુરિ સાહુ લેઈ॥ અગિઆની મનિ રોસુ કરેઈ॥ અપની પરતીતિ આપ હી ખોવૈ॥ બહુરિ ઉસ કા બિરસાસુ ન હોવૈ॥ જિસુ કી બસતુ તિસુ આગે રાખૈ॥ પ્રભ કી આગિઆ માનૈ માથૈ॥ ઉસ તે ચઉગુન કરૈ નિહાલુ॥ નાનક સાહિબુ સદા દઈએલુ ॥૨॥

અનિક ભાતિ માઈએ કે હેતા॥ સરપર હોવત જનુ અનેતા॥ બિરખ કી છાઈએ સિઉ રંગુ લાવૈ॥ ઓહ બિનસૈ ઉહુ મનિ પછુતાવૈ॥ જો દીસૈ સો ચાલનહાળા॥ લપટિ રહિઓ તહ અંધ અંધાળા॥ બટાઉ સિઉ જો લાવૈ નેહા॥ તા કઉ હાથિ ન આવૈ કેહા॥ મન હરિ કે નામ કી પ્રીતિ સુખદાઈ॥ કરિ કિરપા નાનક આપિ લએ લાઈ ॥૩॥

મિથિઆ તનુ ધનુ કુટંબુ સબાઈએ॥ મિથિઆ હઉમૈ મમતા માઈએ॥ મિથિઆ રાજ જોબન ધન માલા॥ મિથિઆ કામ કોધ બિકરાલા॥ મિથિઆ રથ હસતી અસ્વ બસત્રા॥ મિથિઆ રંગ સંગિ માઈએ પેણિ હસતા॥ મિથિઆ ધોહ મોહ અભિમાનુ॥ મિથિઆ આપસ ઉપરિ કરત ગુમાનુ॥ અસથિર ભગતિ સાધ કી સરના॥ નાનક જપિ જપિ જીવૈ હરિ કે ચરન ॥૪॥

મિથિઆ સ્વરન પર નિંદા સુનહિ॥ મિથિઆ હસત પર દરબ કઉ હિરહિ॥ મિથિઆ નેત્ર પેખત પર ત્રિઅ રૂપાદા॥ મિથિઆ રસના ભોજન અનસ્વાદા॥ મિથિઆ ચરન પર બિકાર કઉ ધાવહિ॥ મિથિઆ મન પરલોભ લુભાવહિ॥ મિથિઆ તન નહી પરઉપકારા॥ મિથિઆ બાસુ લેત બિકારા॥ બિનુ બૂજૈ મિથિઆ સભ ભએ॥ સફલ દેહ નાનક હરિ હરિ નામ લએ ॥૫॥

બિરથી સાકત કી આરજા॥ સાચ બિના કહ હોવત સૂચા॥ બિરથા નામ બિના તનુ અંધા॥ મુખિ આવત તા કે દુરગંધા॥ બિનુ સિમરન દિનુ ઐનિ બ્રિથા બિહાઈ॥ મેઘ બિના જિઉ ખેતી જઈ॥ ગોબિદ ભજન બિનુ બ્રિથે સભ કામા॥ જિઉ કિરપન કે નિરારથ દામા॥ ધાનિ ધાનિ તે જન જિહ ઘટિ બસિઓ હરિ નાઉ॥ નાનક તા કે બલિ બલિ જઉ ॥૬॥

રહત અવર કહુ અવર કમાવતા॥ મનિ નહી પ્રીતિ મુખહુ ગંઢ લાવતા॥ જનનહાર પ્રભુ પરબીના॥ બાહરિ ભેખ ન કાહુ ભીના॥ અવર ઉપદેસૈ આપિ ન કરૈ॥ આવત જવત જનમૈ મરૈ॥ જિસ કે અંતરિ બસૈ નિરંકાળા॥ તિસ કી સીખ તરૈ સંસાળા॥ જો તુમ ભાને તિન પ્રભુ જતા॥ નાનક ઉન જન ચરન પરાતા ॥૭॥

કરઉ બેનતી પારબ્રહુ સભુ જનૈ॥ અપના કીઆ આપહિ માનૈ॥ આપહિ આપ આપિ કરત નિબેરા॥ કિસૈ દૂરિ જનાવત કિસૈ બુઝાવત નેરા॥ ઉપાવ સિઅનપ સગલ તે રહતા॥ સભુ કહુ જનૈ આતમ કી રહતા॥ જિસુ ભાવૈ તિસુ લએ લડિ લાઈ॥ થાન થનંતરિ રહિઓ સમાઈ॥ સો સેવકુ જિસુ કિરપા કરી॥ નિમખ નિમખ જપિ નાનક હરી ॥૮॥૫॥

સલોકુ॥

કામ કોધ અરુ લોભ મોહ બિનસિ જઈ અહંમેવા॥

નાનક પ્રભ સરણાગતી કરિ પ્રસાદુ ગુરદેવા॥

અસટપદી॥

જિહ પ્રસાદિ છતીહ અંમિત ખાહિ॥ તિસુ ઠાકુર કઉ રખુ મન માહિ॥ જિહ પ્રસાદિ સુગંધત તનિ લાવહિ॥ તિસ કઉ સિમરત પરમ ગતિ પાવહિ॥ જિહ પ્રસાદિ બસહિ સુખ મંદસિ॥ તિસહિ ધિઆઈ સદા મન અંદરિ॥ જિહ પ્રસાદિ ગ્રિહ સંગિ સુખ બસના॥ આઠ પછર સિમરહુ તિસુ

ਰਸਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਛਫਾਵਹਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਭਿ
ਦੇਖ ਸੋਈਐ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਛਰ ਤਾਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਐ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਉ ਮਾਨੈ॥ ਮੁਖਿ
ਤਾਕੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਕੇਵਲ ਪਾਰਥਹਮੁ॥
ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਦੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੁਂਥਨ ਦੇਈ॥ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ
ਰਹਤਾ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ ਫਾਕੇ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ
ਪਲ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਛੂਚੈ॥ ਮਨ ਸਾਚਿ ਸਾਚਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਥੋ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਫੁਲਭ ਦੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਛਿੰਗੀਐ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਵੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵ
ਛਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ॥ ਰਾਖੁ
ਪਰੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ॥ ਜਿਨ੍ਹਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ॥
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਜ ਬਹੁ ਦਾਨਾ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਛਰ ਕਰਿ ਤਿਸਕਾ ਧਿਆਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ
ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਚਿ ਸਾਚਿ ਚਿਤਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁਨਦਰ ਰੱਪੁ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨ੍ਨਪੁ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਂਕੀ ਜਤਿ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਭਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਂਪੂਰਨ
ਫਲਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਭਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ
ਪਰਤਾਪੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂਡ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ
ਛ੍ਯੂਰੇ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ
ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥੭॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ॥ ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਛਈਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਚੈ ਮਨਿ ਸੋਈ॥ ਪ੍ਰਭ ਛਈਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਈ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਈਆ॥ ਆਪਕੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਕੂ ਲਈਆ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ
ਹਰਿ ਨਾਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਈਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੯॥

ਸਲੋਕੁ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਥਹਮੁ ਸੋਈ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ॥

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤਾ॥ ਸਾਧ ਸਾਂਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਮਿਟੈ
ਅਲਿਮਾਨੁ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਬੁੜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ॥ ਸਾਧ ਸਾਂਗਿ ਸਭੁ
ਹੋਤ ਨਿਭੇਰਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ॥ ਸਾਧ ਕੀ
ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਅਗੋਚਰਲੁ ਮਿਲੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਸਦਾ ਪਰਕੁਲੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਆਵਹਿ ਬਚਿ
ਪੰਚਾ॥ ਸਾਧ ਸਾਂਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁਚਾ॥ ਸਾਧ ਸਾਂਗਿ ਹੋਈ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ ਮਨੋਹਰ

બૈના સાધ કે સંગિ ન કર્તાં ધાવૈ॥ સાધ સંગિ અસથિતિ મનુ પાવૈ॥ સાધ કે સંગિ માઈઆ તે બિના સાધ સંગિ નાનક પ્રભ સુપ્રસંન ॥૨॥

સાધ સંગિ દુસમન સભિ મીતા॥ સાધૂ કે સંગિ મહા પુનીતા॥ સાધ સંગિ કિસ સિઉ નહી બૈના॥ સાધ કે સંગિ ન બીગા પૈના॥ સાધ કે સંગિ નાહી કો મંદા॥ સાધ સંગિ જને પરમાનંદા॥ સાધ કે સંગિ નાહી હઉ તાપુ॥ સાધ કે સંગિ તજે સભુ આપુ॥ આપે જને સાધ બડાઈ॥નાનક સાધ પ્રભુ બનિ આઈ ॥૩॥

સાધ કે સંગિ ન કબ્બુ ધાવૈ॥ સાધ કે સંગિ સદા સુખુ પાવૈ॥ સાધ સંગિ બસતુ અગોચર લહૈ॥ સાધૂ કે સંગિ અજર સહૈ॥ સાધ કે સંગિ બર્સે થાનિ ઊચૈ॥ સાધૂ કે સંગિ મહલિ પહૂચૈ॥ સાધ કે સંગિ દ્રિકે સભિ ધરમા॥ સાધ કે સંગિ કેવલ પારબ્રહ્મા॥ સાધ કે સંગિ પાઈ નામ નિધાના॥ નાનક સાધૂ કે કુરબાન ॥૪॥

સાધ કે સંગિ સભ કુલ ઉધારૈ॥ સાધ સંગિ સાજન મીત કુટંબ નિસતારૈ॥ સાધૂ કે સંગિ સો ધનુ પાવૈ॥ જિસુ ધન તે સભુ કો વરસાવૈ॥ સાધ સંગિ ધરમરાઈ કરે સેવા॥ સાધ કે સંગિ સોભા સુર દેવા॥ સાધૂ કે સંગિ પાપ પલાઈના॥ સાધ સંગિ અંમિત ગુન ગાઈના॥ સાધ કે સંગિ સભ થાન ગંમિના॥ નાનક સાધ કે સંગિ સફલ જન્મ ॥ ૫॥

સાધ કે સંગિ નહી કછુ ઘાલા॥ દરસનુ ભેટત હોત નિહાલા॥ સાધ કે સંગિ કલૂખત હરૈ॥ સાધ કે સંગિ નરક પરહરૈ॥ સાધ કે સંગિ ઈછા ઊછા સુહેલા॥ સાધ સંગિ બિછુરત હરિ મેલા॥ જો ઈછે સોઈ ફલુ પાવૈ॥ સાધ કે સંગિ ન બિરથા જવૈ॥ પારબ્રહ્મ સાધ રિદ બર્સૈ॥ નાનક ઉધરૈ સાધ સુનિ રસૈ ॥૬॥

સાધ કે સંગિ સુનઉ હરિ નાઉ॥ સાધ સંગિ હરિ કે ગુન ગાઉ॥ સાધ કે સંગિ ન મન તે બિસરૈ॥ સાધ સંગિ સરપર નિસતરૈ॥ સાધ કે સંગિ લગૈ પ્રભુ મીઠા॥ સાધૂ કે સંગિ ઘટિ ઘટિ ડીઠા॥ સાધ સંગિ ભઅે આગિઆકારી॥ સાધ સંગિ ગતિ ભઈ હમારી॥ સાધ કે સંગિ મિટે સભ રોગા॥ નાનક સાધ બેટે સંજોગ ॥૭॥

સાધ કી મહિમા બેદ ન જાનહિ॥ જેતા સુનહિ તેતા બજિઆનહિ॥ સાધ કી ઉપમા તિહુ ગુણ તે દૂચિ॥ સાધ કી ઉપમા રહી ભરપૂરિ॥ સાધ કી સોભા કા નાહી અંતા॥ સાધ કી સોભા સદા બેઅંતા॥ સાધ કી સોભા ઊચ તે ઊચી॥ સાધ કી સોભા મૂચ તે મૂચી॥ સાધ કી સોભા સાધ બનિઆઈ॥ નાનક સાધ પ્રભ બેદુ ન ભાઈ ॥૮॥૭॥

સલોકુ॥

મનિ સાચા મુખિ સાચા સોઈા॥ અવરુ ન પેખૈ એકસુ બિનુ કોઈ॥
નાનક ઈછ લણણ બ્રહ્મગિઆની હોઈ॥૧॥

અસ્તપદી॥

બ્રહ્મગિઆની સદા નિરદેપા॥ જૈસે જલ મહિ કમલ અલેપા॥ બ્રહ્મગિઆની સદા નિરદોખા॥ જૈસે સૂરૂ સરબ કઉ સોખા॥ બ્રહ્મગિઆની કે દ્રિસટિ સમાનિ॥ જૈસે રાજ રંક કઉ લાગૈ તુલિ પવાના॥ બ્રહ્મગિઆની કુ ધીરજુ એકા॥ જિઉ બસુધા કોઉ ખોંડ કોઉ ચંદન લેપા॥ બ્રહ્મગિઆની કા ઈહુ ગુનાઉ॥ નાનક જિઉ પાવક કા સહજ સુભાઉ ॥૧॥

બ્રહ્મગિઆની નિરમલ તે નિરમલા॥ જૈસે મૈલુ ન લાગૈ જલા॥ બ્રહ્મગિઆની કે મનિ હોઈ પ્રગાસુ॥ જૈસે ધર ઊપરિ આકાસુ॥ બ્રહ્મગિઆની કે મિત્ર સત્રુ સમાનિ॥ બ્રહ્મગિઆની કે નાહી અભિમાન॥ બ્રહ્મગિઆની ઊચ તે ઊચા॥ મનિ અપનૈ હૈ સભ તે નીચા॥ બ્રહ્મગિઆની સે જન ભઅે॥ નાનક જિન પ્રભુ આપિ કરેઈ ॥૨॥

બ્રહ્મગિઆની સગલ કી રીના॥ આતમ રસુ બ્રહ્મગિઆની ચીના॥ બ્રહ્મગિઆની કી સભ

ઉપરિ મઈઆ॥ બ્રહ્મગિઆની તે કછુ બુરા ન ભઈઆ॥ બ્રહ્મગિઆની સદા સમદરસી॥ બ્રહ્મગિઆની કી દ્રિસટિ અંમ્રિતુ બરસી॥ બ્રહ્મગિઆની બંધન તે મુક્તા॥ બ્રહ્મગિઆની કી નિરમલ જુગતા॥ બ્રહ્મગિઆની કા ભોજનુ ગિઆન॥ નાનક બ્રહ્મગિઆની કા બ્રહ્મ ધિઆનુ ॥૩॥

બ્રહ્મગિઆની એક ઉપરિ આસા॥ બ્રહ્મગિઆની કા નહી બિનાસ॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ ગરીબી સમાહા॥ બ્રહ્મગિઆની પરઉપકાર ઉમાહા॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ નાહી ધંધા॥ બ્રહ્મગિઆની લે ધાવતુ બંધા॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ હોઈ સુ ભલા॥ બ્રહ્મગિઆની સુફલ ફલા॥ બ્રહ્મગિઆની સંગ્ય સગલ ઉધારા॥ નાનક બ્રહ્મગિઆની જ્યૈ સગલ સંસાર ॥૪॥

બ્રહ્મગિઆની કૈ એકે રંગા॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ બર્સે પ્રભુ સંગા॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ નામુ આધારા॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ નામુ પરવારા॥ બ્રહ્મગિઆની સદા સદ જગતા॥ બ્રહ્મગિઆની અહંબુધિ તિઆગતા॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ મનિ પરમાનંદ॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ ઘરિ સદા અનંદ॥ બ્રહ્મગિઆની સુખ સહજ નિવાસ॥ નાનક બ્રહ્મગિઆની કા નહી બિનાસ ॥૫॥

બ્રહ્મગિઆની બ્રહ્મ કા બેતા॥ બ્રહ્મગિઆની એક સંગ્ય હેતા॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ હોઈ અચિંતા॥ બ્રહ્મગિઆની કા નિરમલ મંતા॥ બ્રહ્મગિઆની જિસુ કરૈ પ્રભુ આપિ॥ બ્રહ્મગિઆની કા બડ પરતાપ॥ બ્રહ્મગિઆની કા દરસુ બડભાગી પાઈએ॥ બ્રહ્મગિઆની કઉ બલિ બલિ જઈએ॥ બ્રહ્મગિઆની કઉ ખોજહિ મહેસુર॥ નાનક બ્રહ્મગિઆની આપિ પરમેસુર ॥૬॥

બ્રહ્મગિઆની કી કીમતિ નાહિ॥ બ્રહ્મગિઆની કૈ સગલ મન માહિ॥ બ્રહ્મગિઆની કા કઉન જનૈ ભેદ્ધ॥ બ્રહ્મગિઆની કઉ સદા અદેસુ॥ બ્રહ્મગિઆની કા કથિઅા ન જઈ અધાખ્યણ॥ બ્રહ્મગિઆની સરબ કા ઠાકુરા॥ બ્રહ્મગિઆની કી મિતિ કઉનુ બખાનૈ॥ બ્રહ્મગિઆની કી ગતિ બ્રહ્મગિઆની જનૈ॥ બ્રહ્મગિઆની કા અંતુ ન પારા॥ નાનક બ્રહ્મગિઆની કઉ સદા નમસકાર ॥૭॥

બ્રહ્મગિઆની સભ સ્ક્રિસટિ કા કરતા॥ બ્રહ્મગિઆની સદ જીવૈ નહી મરતા॥ બ્રહ્મગિઆની મુક્તિ જુગતિ જીઅ કા દાતા॥ બ્રહ્મગિઆની પૂરન પુરખુ બિધાતા॥ બ્રહ્મગિઆની અનાથ કા નાથુ॥ બ્રહ્મગિઆની કા સભ ઉપરિ હાથુ॥ બ્રહ્મગિઆની કા સગલ અકારા॥ બ્રહ્મગિઆની આપિ નિરેકારા॥ બ્રહ્મગિઆની કી સોભા બ્રહ્મગિઆની બની॥ નાનક બ્રહ્મગિઆની સરબ કા ધની ॥૮॥૮॥

સલોકુ॥

ઉરિધારૈ જો અંતરિ નામુ॥ સરબ મૈ પેઝૈ ભગવાનુ॥

નિમખ નિમખ ઠાકુર નમસકારૈ॥ નાનક ઓહુ અપરસુ સગલ નિસ્તારૈ॥૧॥

અસટપદી॥

મિથિઅા નાહી રસના પરસા॥ મન મહિ પ્રીતિ નિરંજન દરસા॥ પર ક્રિઅ ઝ્યુ ન પેઝૈ નેત્રા॥ સાધ કી ટહલ સંત સંગ્ય હેતા॥ કરન ન સુનૈ કાહુ કી નિંદા॥ સભ તે જનૈ આપસ કઉ મંદા॥ ગુર પ્રસાદિ બિભિઅા પરહરૈ॥ મન કી બાસના મન તે ટરૈ॥ ઈંદ્રી જિત પંચ દોખ તે રહતા॥ નાનક કોટિ મધે કો ઔસા અપરસ ॥૧॥

બૈસનો સો જિસુ ઉપરિ સુપ્રસંના॥ બિસન કી માઈઅા તે હોઈ બિંના॥ કરમ કરત હોવૈ નિહકરમા॥ તિસુ બૈસનો કા નિરમલ ધરમ॥ કાહુ ફલ કી ઈંદ્રા નહી બાળૈ॥ કેવલ ભગતિ કીરતન સંગ્ય રાચૈ॥ મન તન અંતરિ સિમરન ગોપાલ॥ સભ ઉપરિ હોવત કિરપાલ॥ આપિ દ્રિં અવરહ નામુ જ્યાવૈ॥ નાનક ઓહુ બૈસનો પરમ ગતિ પાવૈ ॥૨॥

ભગઉતી ભગવંત ભગતિ કા રંગુ॥ સગલ તિઆગૈ દુસાટ કા સંગુ॥ મન તે બિનસૈ સગલા ભરમુ॥ કરિ પૂજૈ સગલ પારબ્રહ્મનુ॥ સાધ સંગ્ય પાપા મલુ ખોવૈ॥ તિસુ ભગઉતી કી મતિ ઉતમ

હોવૈ॥ ભગવંત કી ટહલ કરે નિત નીતિ॥ મનુ તનુ અરપૈ બિસન પરીતિ॥ હરિ કે ચરન હિરૈ બસાવૈ॥ નાનક ઐસા ભગઉતી ભગવંત કઉ પાવૈ ॥૩॥

સો પંડિતુ જો મનુ પરબોધૈ॥ રામ નામુ આતમ મહિ સોધૈ॥ રામ નામ સાણ રસુ પીવૈ॥ ઉસુ પંડિત કૈ ઉપદેસિ જગુ જવૈ॥ હરિ કી કથા હિરૈ બસાવૈ॥ સો પંડિતુ ફિરિ જોનિ ન આવૈ॥ બેદ પુરાન સિમ્રિતિ બૂજે મૂલા સૂખમ મહિ જનૈ અસથૂલુ॥ ચહુ વરના કઉ દે ઉપદેસુ॥ નાનક ઉસુ પંડિત કઉ સદા અદેસુ ॥૪॥

બીજ મંત્ર સરબ કો ગિઆનુ॥ચહુ વરના મહિ જૈ કોળ નામુ॥ જો જૈ જૈ તિસ કી ગતિ હોઈ॥ સાધ સંગિ પાવૈ જનુ કોઈ॥ કરિ કિરપા અંતરિ ઉરધારૈ॥ પસુ પ્રેત મુઘદ પાથર કઉ તારૈ॥ સરબ રોગ કા અઉખુ નામુ॥ કલિઆણ રૂપ મંગલ ગુણ ગામા॥ કાહુ જુગતિ કિતૈ ન પાઈએ ધરમિ॥ નાનક તિસુ મિલે જિસુ લિખિઆ ધુરિ કરમિ ॥૫॥

જિસકે મનિ પારબ્રહ્મ કા નિવાસુ॥ તિસ કા નામ સતિ રામદાસુ॥ આતમરામુ તિસુ નદી આઈએ॥ દાસ દસંતણ ભાઈ તિનિ પાઈએ॥ સદા નિકટિ નિકટિ હરિ જાનુ॥ સો દાસુ દરગઢ પરવાનુ॥ અપુને દાસુ કઉ આપિ કિરપા કરૈ॥ તિસુ દાસ કઉ સભ સોઝી પરૈ॥ સગલ સંગિ આતમ ઉદાસુ॥ ઔરી જુગતિ નાનક રામદાસુ ॥૬॥

પ્રભ કી આગિઆ આતમ હિતાવૈ॥ જીવન મુકતિ સોળ કહાવૈ॥ તૈસા હરખુ તૈસા ઉસુ સોગુ॥ સદા અનંદુ તહ નહી બિઓગુ॥ તૈસા સુવરનુ તૈસી ઉસુ માટી॥ તૈસા અંમિતુ તૈસી બિખુ ખાટી॥ તૈસા માનુ તૈસા અભિમાનુ॥ તૈસા રંકુ તૈસા રાજનુ॥ જો વરતાએ સાઈ જુગતિ॥ નાનક ઓહુ પુરખુ કહીએ જીવન મુકતિ ॥૭॥

પારબ્રહ્મ કે સગલે ઠાઉ॥ જિતુ જિતુ ધરિ રાખૈ તૈસા તિન નાઉ॥ આપે કરન કરાવન જોગુ॥ પ્રભ ભાવે સોઈ હુનિ હોગુ॥ પસરિએ આપિ હોઈ અનત તરંગ॥ લખે ન જાહિ પારબ્રહ્મ કે રંગ॥ જૈસી મતિ દેઈ તૈસા પરગાસા॥ પારબ્રહ્મુ કરતા અભિનાસા॥ સદા સદા સદા દઈએલા॥ સિમરિ સિમરિ નાનક ભએ નિહાલ ॥૮॥૯॥

સલોકુ॥

ઉસતતિ કરહિ અનેક જન અંતુ ન પારાવાર॥
નાનક રચના પ્રતિ રચી બહુ બિધિ અનિક પ્રકારા॥
અસ્તપદી॥

કઈ કોટિ હોઈ પૂજારી॥ કઈ કોટિ આચાર બિઉહારી॥ કઈ કોટિ ભએ તીરથ વાસી॥ કઈ કોટિ બન ભ્રમહિ ઉદાસી॥ કઈ કોટિ બેદ કે ઓતો॥ કઈ કોટિ તપીસુર હોતે॥ કઈ કોટિ આતમ ધિઆનુ ધારહિ॥ કઈ કોટિ કબિ કાબિ બીચારહિ॥ કઈ કોટિ નવતન નામ ધિઆવહિ॥ નાનક કરતે કા અંતુ ન પાવહિ ॥૧॥

કઈ કોટિ ભએ અભિમાની॥ કઈ કોટિ અંધ અગિઆની॥ કઈ કોટિ કિરપન કઠોરા॥ કઈ કોટિ અલિગ આતમ નિકોરા॥ કઈ કોટિ પર દરબ કઉ હિરહિ॥ કઈ કોટિ પરદૂખના કરહિ॥ કઈ કોટિ માઈએ અમ માહિ॥ કઈ કોટિ પરદેસ ભ્રમાહિ॥ જિતુ જિતુ લાવહુ તિતુ તિતુ લગના॥ નાનક કરતે કી જનૈ કરતા રચના ॥૨॥

કઈ કોટિ સિધ જતી જોગી॥ કઈ કોટિ રાજે રસ ભોગી॥ કઈ કોટિ પંખી સરપ ઉપાએ॥ કઈ કોટિ પાથર બિરખ નિપજાએ॥ કઈ કોટિ પવણ પાણી બૈસંતરા॥ કઈ કોટિ દેસ ભૂ મંડલા॥ કઈ કોટિ સસીઅર સૂર નખ્યત્રા॥ કઈ કોટિ દેવ દાનવ ઈદ સિરિ છત્રા॥ સગલ સમગ્રી અપનૈ સૂતી ધારૈ॥ નાનક જિસુ જિસુ ભાવૈ તિસુ તિસુ નિસતારૈ ॥૩॥

કઈ કોટિ રાજસ તામસ સાતકા॥ કઈ કોટિ બેદ પુરાન સિમ્રિતિ અણ સાસતા॥ કઈ કોટિ કીએ

રતન સમુદ્ધા॥ કઈ કોટિ નાના પ્રકાર જંતા॥ કઈ કોટિ કીએ ચિર જીવો॥ કઈ કોટિ તિરી મેર સુવરન થીવો॥ કઈ કોટિ જખ્ય કિંનર પિસાચા॥ કઈ કોટિ ભૂત પ્રેત સૂકર મ્રિગાચા॥ સભ તે નેરૈ સભહૂ તે દૂરિ॥ નાનક આપિ અલિપતુ રહિઓ ભરપૂરિ ॥૪॥

કઈ કોટિ પાતાલ કે વાસી॥ કઈ કોટિ નરક સુરગ નિવાસી॥ કઈ કોટિ જનમહિ જીવહિ મરહિ॥ કઈ કોટિ બહુ જોની ફિરહિ॥ કઈ કોટિ બૈઠત હી ખાહિ॥ કઈ કોટિ ઘાલહિ થક પાહિ॥ કઈ કોટિ કીએ ધનવંતા॥ કઈ કોટિ માઈઓ મહિ ચિંતા॥ જહ જહ ભાણા તહ તહ રાખે॥ નાનક સભુ કિછુ પ્રભ કે હાથે ॥૫॥

કઈ કોટિ ભાએ બૈરાગી॥ રામ નામ સંગી તિનિ લિવ લાગી॥ કઈ કોટિ પ્રભ કઉ ખોજંતો॥ આતમ મહિ પારબ્રહ્મ લહંતો॥ કઈ કોટિ દરસન પ્રભ પિઅસા॥ તિન કઉ મિલિઓ પ્રભુ અભિનાસા॥ કઈ કોટિ માગહિ સતસંગુ॥ પારબ્રહ્મ તિન લાગા રંગુ॥ જિન કઉ હોએ આપિ સુપ્રસંના॥ નાનક તે જન સદા ધનિ ધનિ ॥૬॥

કઈ કોટિ ખાણી અરુ ખંડા॥ કઈ કોટિ આકાસ બ્રહ્મંડા॥ કઈ કોટિ હોએ અવતારા॥ કઈ જુગાતિ કીનો બિસથારા॥ કઈ બાર પસરિઓ પાસારા॥ સદા સદા ઈકુ એકુકારા॥ કઈ કોટિ કીને બહુ ભાતિ॥ પ્રભ તે હોએ પ્રભ માહિ સમાતિ॥ તા કા અંતુ ન જાનૈ કોઈ॥ આપે આપિ નાનક પ્રભુ સૌઈ ॥૭॥

કઈ કોટિ પારબ્રહ્મ કે દાસા॥ તિન હોવત આતમ પરગાસા॥ કઈ કોટિ તત કે બેતો॥ સદા નિહારહિ એકો નેત્રો॥ કઈ કોટિ નામ રસુ પીવહિ॥ અમર ભાએ સદ સદહી જીવહિ॥ કઈ કોટિ નામ ગુન ગાવહિ॥ આતમ રસી સુખિ સહજિ સમાવહિ॥ અપુને જન કઉ સાસિ સાસિ સમારે॥ નાનક ઓઈ પરમેસુર કે પિઆરે ॥૮॥૧૦॥

સલોકો॥

કરણ કરણ પ્રભુ એકુ હૈ દૂસર નાહી કોઈ॥
નાનક તિસુ બલિહારણૈ જલિ થલિ મહીઅલિ સોઈ॥૧॥

અસટપદી॥

કરન કરાવન કરનૈ જોગુ॥ જો તિસુ ભાવૈ સોઈ હોગુ॥ જિન મહિ થાપિ ઉથાપનહારા॥ અંતુ નહી કિછુ પારાવારા॥ હુકમે ધારે અધર રહાવૈ॥ હુકમે ઉપજૈ હુકમિ સમાવૈ॥ હુકમે ઊચ નીચ બિઉહારા॥ હુકમે અનિક રંગ પરકારા॥ કરિ કરિ દેખૈ અપની વડિઅાઈ॥ નાનક સભ મહિ રહિઓ સમાઈ ॥૧॥

પ્રભ ભાવૈ માનુખ ગતિ પાવૈ॥ પ્રભ ભાવૈ તા પાથર તરાવૈ॥ પ્રભ ભાવૈ બિનુ સાસ તે રાખૈ॥ પ્રભ ભાવૈ તા હરિ ગુણ ભાખૈ॥ પ્રભ ભાવૈ તા પતિત ઉધારૈ॥ આપિ કરૈ આપન બીચારૈ॥ દુઢ સિરિઓ કા આપિ સુઆમી॥ ખેતૈ બિગસૈ અંતરજામી॥ જો ભાવૈ સો કાર કરાવૈ॥ નાનક દ્રિસટી અવરુ ન આવૈ ॥૨॥

કહુ માનુખ તે કિઓ હોઈ આવૈ॥ જો તિસુ ભાવૈ સોઈ કરાવૈ॥ ઈસ કે હાથિ હોઈ તા સભુ કિછુ લેઈ॥ જો તિસુ ભાવૈ સોઈ કરેઈ॥ અનજાનત બિભિઓ મહિ રચૈ॥ જે જાનત આપન આપ બચૈ॥ ભરમે ભૂલા દહ દિસિ ધાવૈ॥ નિમખ માહિ ચારિ કુંટ ફિરિ આવૈ॥ કરિ કિરપા જિસુ અપની ભગતિ દેઈ॥ નાનક તે જન નામિ મિલેઈ ॥૩॥

જિન મહિ નીચ કીટ કઉ રાજા॥ પારબ્રહ્મ ગરીબનિવાજા॥ જકા દ્રિસટી કષુ ન આવૈ॥ તિસુ તતકાલ દહ દિસા પ્રગટાવૈ॥ જ કઉ અપુની કરૈ બખસીસા॥ તા કા લેખા ન ગાંનૈ જગદીસા॥ જી પિંડ સભ તિસ કી રાસિ॥ ઘટિ ઘટિ પૂરન બ્રહ્મ પ્રગાસા॥ અપની બણત આપિ બનાઈ॥ નાનક જીવૈ દેખિ બડાઈ ॥૪॥

ઈસ કા બલુ નાહી ઈસુ હાથા॥ કરન કરાવન સરબ કો નાથા॥ આગિઆકારી બપુરા જીઉ॥ જો તિસુ ભાવૈ સોઈ હુનિ થીઉ॥ કબહૂ ઊચ નીચ મહિ બસૈ॥ કબહૂ સોગ હરખ રંગિ હસૈ॥ કબહૂ

નિંદ ચિંદ બિઉંહારા॥ કબહૂ ઉભ અકાસ પઈઆલા॥ કબહૂ બેતા બ્રહ્મ બીચારા॥ નાનક આપી મિલાવણહાર ॥૫॥

કબહૂ નિરતિ કરૈ બહુ ભાતિ॥ કબહૂ સોઈ રહૈ દિનુ રાતિ॥ કબહૂ મહા કોદ્ય બિકરાલા॥ કબહૂં સરબ કી હોત રવાલા॥ કબહૂ હોઈ બહૈ બડ રાજા॥ કબહૂ ભેખારી નીચ કા સાજા॥ કબહૂ અપકીરતિ મહિ આવૈ॥ કબહૂ ભલા ભલા કહાવૈ॥ જિઉ પ્રભુ રાજૈ તિવ હી રહૈ॥ ગુરપ્રસાદિ નાનક સચુ કહૈ ॥૬॥

કબહૂ હોઈ પંડિતુ કરે બખ્યાનુ॥ કબહૂ મોનિ ધારી લાવૈ ધિઆનુ॥ કબહૂ તટ તીરથ ઈસનાન॥ કબહૂ સિધ સાધિક મુખિ ગિઆન॥ કબહૂ કીટ હસતિ પતંગ હોઈ જુઅા॥ અનિક જોનિ ભરમૈ ભરમીઅા॥ નાના રૂપ જિઉ સ્વાગી દિખાવૈ॥ જિઉ પ્રભ ભાવૈ તિવૈ નચાવૈ॥ જે તિસુ ભાવૈ સોઈ હોઈ॥ નાનક દૂજા અવર ન કોઈ ॥૭॥

કબહૂ સાધ સંગતિ ઈછુ પાવૈ॥ ઉસુ અસથાન તે બહુરિ ન આવૈ॥ અંતરિ હોઈ ગિઆન પરગાસુ॥ ઉસુ અસથાન કા નહી બિનાસુ॥ મન તન નામિ રતે ઈક રંગિ॥ સદા બસહિ પારબ્રહ્મ કૈ સંગિ॥ જિઉ જલ મહિ જલુ આઈ ખટાના॥ તિઉ જોતી સંગિ જોતિ સમાના॥ મિટિ ગાંધે ગવન પાએ બિસ્તામ॥ નાનક પ્રભ કૈ સદ કુરબાન ॥૮॥૧૧॥

સલોકુ॥

સુખી બસૈ મસકીનીઆ આપુ નિવારિ તલે॥
બડે બડે અહુકારીઆ નાનક ગરબિ ગલો॥૧॥

અસટપદી॥

જિસ કૈ અંતરિ રાજ અભિમાનુ॥ સો નરકપાતી હોવત સુઆનુ॥ જે જનૈ મૈ જોવનવંતુ॥ સો હોવત બિસટા કા જંતુ॥ આપસ કઉ કરમવંતુ કહાવૈ॥ જનમિ મરૈ બહુ જોનિ ભ્રમાવૈ॥ ધન ભૂમિ કા જે કરૈ ગુમાનુ॥ સો મૂરખુ અંધા અગિઆનુ॥ કરિ કિરપા જિસકૈ હિરેદ ગરીબી બસાવૈ॥ નાનક ઈહા મુકૃતુ આગે સુખુ પાવૈ ॥૧॥

ધનવંતા હોઈ કરિ ગરબાવૈ॥ ત્રિશ સમાનિ કછુ સંગિ ન જાવૈ॥ બહુ લસકર માનુખ ઉપરિ કરે આસા॥ પલ ભીતરિ તાકા હોઈ બિનાસા॥ સભ તે આપ જનૈ બલવંતુ॥ જિન મહિ હોઈ જઈ ભસમંતુ॥ કિસૈ ન બદૈ આપી અહુકારી ॥ ધરમરાઈ તિસુ કરે ખુઆરી॥ ગુર પ્રસાદિ જાકા મિટે અભિમાનુ॥ સો જનુ નાનક દરગાહ પરવાનુ ॥૨॥

કોટિ કરમ કરૈ હઉ ધારૈ॥ અમુ પાવૈ સગલે બિરથારે॥ અનિક તપસિઆ કરે અહુકાર॥ નરક સુરગ ફિરિ ફિરિ અવતાર॥ અનિક જતન કરિ આતમ નહી દ્રવૈ॥ હરિ દરગાહ કહુ કેસે ગવૈ॥ આપસ કઉ જે ભલા કહાવૈ॥ તિસહિ ભલાઈ નિકટિ ન આવૈ॥ સરબ કી રેન જાકા મનુ હોઈ॥ કહુ નાનક તાકી નિરમલ સોઈ ॥૩॥

જબ લગુ જનૈ મુઝ તે કછુ હોઈ॥ તબ ઈસ કઉ સુખુ નાહી કોઈ॥ જબ ઈહ જનૈ મૈ કિછુ કરતા॥ તબ લગુ ગરભ જોનિ મહિ ફિરતા॥ જબ ધારૈ કોઉ બૈરી મીતુ॥ તબ લગુ નિહચલુ નાહી ચીતુ॥ જબ લગુ મોહ મગન સંગિ માઈ॥ તબ લગુ ધરમરાઈ દેઈ સજઈ॥ પ્રભ કિરપા તે બંધન તૂટૈ॥ ગુરપ્રસાદિ નાનક હઉ છૂટૈ ॥૪॥

સહસ ખટે લખ કઉ ઉઠિ ધાવૈ॥ ત્રિપતિ ન આવૈ માઈઆ પાછૈ પાવૈ॥ અનિક ભોગ બિભિઆ કે કરૈ॥ નહ ત્રિપતાવૈ ખાપિ ખાપિ મરૈ॥ બિના સંતોષ નહી કોઉ રાજી॥ સુપન મનોરથ બ્રિથે સભ કાજી॥ નામ રંગિ સરબ સુખુ હોઈ॥ બડભાગી કિસૈ પરાપતિ હોઈ॥ કરન કરાવન આપે આપિ॥ સદા સદા નાનક હરિ જાપિ ॥૫॥

કરન કરાવન કરનૈહારા॥ ઈસ કૈ હાથિ કહા બીચારા॥ જૈસી દ્રિસાટિ કરે તૈસા હોઈ॥ આપે આપિ આપિ પ્રભુ સોઈ॥ જે કિછુ ક્રીનો સુ અપનૈ રંગિ॥ સભ તે દૂરિ સભહૂ કૈ સંગિ॥ બૂજૈ

ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਵੇਕਾ॥ ਆਪਣਿ ਏਕ ਆਪਣਿ ਅਨੇਕਾ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੫॥

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਜ ਕੈ ਸਾਥਿ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਲਾ॥
ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਕੂ ਕਰਨੈਹਾਲਾ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਛੁ ਕਿਛੁ ਹੋਈ॥ ਥਾਨ ਥਨਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਈ॥
ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਲੈਹਾਲਾ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰਾ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ॥
ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਛੁ ਨ ਜਈ ॥੬॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਇ ਕਿਨੈ ਵਖਾਣੀ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ॥
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਦੈ ਥੀਨਾ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਇਪਾ॥ ਅਤਿ ਸੁਨਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪਾ॥ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ਼ਰਨ ਬਖਾਣੀ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਜੀਤਾ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਅਲੋਕੁ॥

ਸਾਂਤ ਸਰਨਿ ਜੇ ਜਨੁ ਪੈ ਸੌ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰਾ॥

ਸਾਂਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਚਿ ਬਹੁਚਿ ਅਵਤਾਰਾ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਈ॥
ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਈ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਮਤਿ ਹੋਈ ਮਲੀਨਾ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨਾ॥
ਸਾਂਤ ਕੇ ਛਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਥਾਨ ਭਰਸਟੁ ਹੋਈ॥ ਸਾਂਤ ਕਿਪਾਲ ਕਿਧਾ ਜੇ ਕਰੈ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਂਤ ਸਾਂਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥

ਸਾਂਤ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਰੈ॥ ਸਾਂਤਨ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਰੈ॥ ਸਾਂਤਨ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਸਰਪ ਜੇਨਿ
ਪਾਈ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੇਨਿ ਕਿਰਮਾਈ॥ ਸਾਂਤਨ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਕਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਵੈ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ
ਸਭੁ ਕੋ ਇਲੈ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਈ॥ ਸਾਂਤ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਈ॥ ਸਾਂਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ
ਕੋ ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਈ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥

ਸਾਂਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਜਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ
ਹਤਿਆਰਾ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਚਿ ਮਾਰਾ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ
ਅਚ ਫੀਨੁ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕੁ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕੁ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ॥ ਸਾਂਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ
ਮਹਿ ਦੋਖੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸਕਾ ਭੀ ਹੋਈ ਮੋਖੁ ॥੩॥

ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਠਾਨੁ
ਲਾਗੈ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ
ਬਿਕਾਰੀ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ॥ ਸਾਂਤ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਂਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਅੇ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥

ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅਥ ਬੀਚ ਤੇ ਟ੍ਰੂਟੈ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਛੂਚੈ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ
ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਾਈਐ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝਡਿ ਪਾਈਐ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ
ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜਫ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਸਾਂਤ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰਾ ਨ ਰਾਖਨਹਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਂਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਅੇ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥

ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਈਉ ਬਿਲਲਾਈ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਝੂਨ ਮਲੁਲੀ ਤਡਫਡਾਈ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ
ਰਾਝੈ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧਾਪੈ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਈਕੇਲਾ॥ ਜਿਉ ਬੂਆਡੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ
ਫੁਲੇਲਾ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤਾ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੂਰਿ
ਹੀ ਪਈਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥

ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗਡ ਝੁਪੁ ਹੋਈ ਜਈ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਈ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਸਦਾ ਸਹਕਾਰੀਐ ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜਵਾਈਐ॥ ਸਾਂਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ॥ ਸਾਂਤ ਕਾ

દોખી ઉઠિ ચત્વૈ નિરાસા॥ સંત કે દોખિ ન ત્રિસ્તૈ કોઈ॥ જૈસા ભાવૈ તૈસા કોઈ હોઈ॥ પર્યા કિરતુ ન મેટે કોઈ॥ નાનક જાનૈ સચા સોઈ ॥૭॥

સભ ઘટ તિસ કે ઓહુ કરનૈહાળા॥ સદા સદા તિસ કઉ નમસ્કાળા॥ પ્રભ કી ઉસતતિ કરણુ દિનુ રાતિ॥ તિસહિ ધિઆવહુ સાસિ ગિરાસિ॥ સભુ કણુ વરતૈ તિસ કા કીઅા॥ જૈસા કરે તૈસા કો થીઅા॥ અપના ખેલુ આપિ કરનૈહાળા॥ દૂસર કઉનુ કહુ બીચાળા॥ જિસ નો કિપા કરૈ તિસુ આપન નામુ દેઈ॥ બડભાગી નાનક જન સેઈ ॥૮॥૧૩॥

સલોક્ફા

તજહુ સિઅાનપ સુરિજનહુ સિમરહુ હરિ હરિ રાઈ॥
એક આસ હરિ મનિ રખહુ નાનક દૂખુ ભરમુ ભઉ જઈ॥૧॥
અસટપદી॥

માનુખ કી ટેક બ્રિથી સભ જાનુ॥ દેવન કઉ એકૈ ભગવાનુ॥ જિસ કે દીએ રહૈ અધાઈ॥ બહુરિ ન ત્રિસના લાગે આઈ॥ મારૈ રાખૈ એકો આપિ॥ માનુખ કે કિછુ નાહી હાથિ॥ તિસકા હુકમુ બૂજિ સુખુ હોઈ॥ તિસકા નામુ રખુ કંઠ પરોઈ॥ સિમરિ સિમરિ સિમરિ પ્રભુ સોઈ॥ નાનક બિધનુ ન લાગૈ કોઈ ॥૧॥

ઉસતતિ મન મહિ કરિ નિરંકારા॥ કરિ મન મેરે સતિ બિઉહારા॥ નિરમલ રસના અંમિતુ પીઉ॥ સદા સુહેલા કરિ લેહિ જીઉ॥ નૈનહુ પેખુ ઠાકુર કા રંગુ॥ સાધ સંગિ બિનસૈ સભ સંગુ॥ ચરન ચલહુ મારગિ ગોબિંદા॥ મિટહિ પાપ જીવૈએ હરિ બિંદા॥ કર હરિ કરમ સ્વવનિ હરિ કથા॥ હરિ દરગઢ નાનક ઊજલ મથા ॥૨॥

બડભાગી તે જન જગ માહિ॥ સદા સદા હરિ કે ગુન ગાહિ॥ રામ નામ જો કરહિ બીચારિ॥ સે ધનવંત ગની સંસારા॥ મનિ તનિ મુખિ બોલહિ હરિ મુખી॥ સદા સદા જાનહુ તે સુખી॥ એકો એકુ એકુ પણાનૈ॥ ઈત ઉત કી ઓહુ સોઝી જાનૈ॥ નામ સંગિ જિસ કા મનુ માનિઅા॥ નાનક તિનહિ નિરંજનુ જાનિયા ॥૩॥

ગુર પ્રસાદિ આપન આપુ સુજૈ॥ તિસકી જાનહુ ત્રિસના બુજૈ॥ સાધ સંગિ હરિ હરિ જસુ કહતા॥ સરબ રોગ તે ઓહુ હરિ જનુ રહતા॥ અનદિનુ કીરતનુ કેવલ બખ્યાનુ॥ ગ્રિહસત મહિ સોઈ નિરબાનુ॥ એક ઊપરિ જિસુ જન કી આસા॥ તિસકી કટીએ જમ કી ફાસા॥ પારબ્રહ્મ કી જિસુ મનિ ભૂખા॥ નાનક તિસહિ ન લાગહિ દૂખ ॥૪॥

જિસ કઉ હરિ પ્રભુ મનિ ચિતિ આવૈ॥ સો સંતુ સુહેલા નહી દુલાવૈ॥ જિસુ પ્રભુ અપુના કિરપા કરૈ॥ સો સેવકુ કહુ કિસ તે ડરૈ॥ જૈસા સા તૈસા દ્રિસટાઈઅા॥ અપુને કારજ મહિ આપિ સમાઈઅા॥ સોધત સોધત સીજિઅા॥ ગુર પ્રસાદિ તતુ સભુ બૂજિઅા॥ જબ દેખઉ તબ સભુ કિછુ મૂલુ॥ નાનક સો સૂખમુ સોઈ અસથૂલુ ॥૫॥

નહ કિછુ જનમૈ નહ કિછુ મરૈ॥ આપન ચલિતુ આપ હી કરૈ॥ આવનુ જવનુ દ્રિસટિ અનદ્રિસટિ॥ આગિઅાકારી ધારી સભ સ્ક્રિસટિ॥ આપે આપિ સગલ મહિ આપિ॥ અનિક જુગતિ રચિ થાપિ ઉથાપિ॥ અબિનાસી નાહી કિછુ ખંડ॥ ધારણ ધારિ રહિઓ બ્રહ્મંડ॥ અલખ અભેવ પુરખ પરતાપા॥ આપિ જપાએ ત નાનક જાપ ॥૬॥

જિન પ્રભુ જતા સુ સોભાવંતા॥ સગલ સંસાર ઉધરૈ તિન મંતા॥ પ્રભ કે સેવક સગલ ઉધારન॥ પ્રભ કે સેવક દૂખ બિસારન॥ આપે મેલિ લાએ કિરપાલ॥ ગુર કા સબદુ જપિ ભાએ નિહાલ॥ ઉનકી સેવા સોઈ લાગૈ॥ જિસનો કિપા કરહિ બડ ભાગૈ॥ નામુ જપત પાવહિ બિચામુ॥ નાનક તિન પુરખ કઉ ઊતમિ કરિ માનુ ॥૭॥

જો કિછુ કરૈ સુ પ્રભ કે રંગિ॥ સદા સદા બસૈ હરિ સંગિ॥ સહજ સુભાઈ હોવૈ સો હોઈ॥

કરણૈહાર પછાણૈ સોઈએ પ્રભ કા કીઆ જન મીઠ લગાના॥જેસા સા તૈસા દ્રિસટાના॥જિસ તે ઉપજે તિસુ માહિ સમાચે॥ ઓઈ સુખનિધાન ઉનહૂ બનિ આચે॥ આપસ કઉ આપિ દીનો માનુ॥ નાનક પ્રભ જનુ એકો જનુ ॥૮॥૧૪॥

સલોક||

સરબ કલા ભરપૂર પ્રભ બિરથા જનનહારા॥
જ કે સિમરનિ ઉધરીએ નાનક તિસુ બલિહારા॥

અસટપદી॥

દૂટી ગાઢનહાર ગોપાલા॥ સરબ જુઓ આપે પ્રતિપાલા॥ સગલ કી ચિંતા જિસુ મન માહિ॥ તિસતે બિરથા કોઈ નાહિ॥ રે મન મેરે સદા હરિ જાપિ॥ અબિનાસી પ્રભુ આપે આપિ॥ આપન કીઆ કણૂ ન હોઈ॥ જે સઉ પ્રાણી લોચૈ કોઈ॥ તિસુ બિનુ નાહી તેરૈ કિછુ કામા॥ ગતિ નાનક જપિ એક હરિ નામ ॥૧॥

ઝપવંતુ હોઈ નાહી મોહૈ॥ પ્રભ કી જોતિ સગલ ઘટ સોહૈ॥ ઘનવંતા હોઈ કિએ કો ગરબૈ॥ જ સભુ કિછુ તિસ કા દીઆ દરબૈ॥ અતિ સૂરા જે કોડુ કહાવૈ॥ પ્રભ કી કલા બિના કહ ધાવૈ॥ જે કો હોઈ બહુ દાતારા॥ તિસુ દેનહાર જનૈ ગાવારા॥ જિસુ ગુરપ્રસાદ તૂટે હઉ રોગુ॥ નાનક સો જનુ સદા અરોગુ ॥૨॥

જિઉ મંદર કઉ થામૈ થંમનુ॥ તિઉ ગુર કા સબુદુ મનહિ અસથંમનુ॥ જિઉ પાખાણ નાવ ચડિ તરૈ॥ પ્રાણી ગુર ચરણ લગતુ નિસતચૈ॥ જિઉ અંધકાર દીપક પરગાસુ॥ ગુર દરસનુ દેખિ મનિ હોઈ બિગાસુ॥ જિઉ મહા ઉદ્ઘાન મહિ મારગુ પાવૈ॥ તિઉ સાધુ સંગિ મિલિ જોતિ પ્રગટાવૈ॥ તિન સંતન કી બાળઉ ધૂરિ॥ નાનક કી હરિ લોચા પૂરિ ॥૩॥

મન મૂરખ કાહે બિલલાઈએ॥ પુરબ લિખે કા લિભિઆ પાઈએ॥ દૂખ સૂખ પ્રભ દેવનહારા॥ અવર તિઆગિ તૂ તિસહિ ચિતારા॥ જો કણ કરૈ સોઈ સુખુ માનુ॥ ભૂલા કાહે ફિરહિ અજના॥ કઉન બસતુ આઈ તેરૈ સંગા॥ લપટિ રહિઉ રસિ લોભી પતંગા॥ રામ નામ જપિ હિરદે માહિ॥ નાનક પતિ સેતી ઘરિ જાહિ ॥૪॥

જિસુ વખર કઉ લૈનિ તૂ આઈએ॥ રામ નામુ સંતન ઘરિ પાઈએ॥ તજિ અભિમાનુ લેહુ મન મોલિ॥ રામ નામુ હિરદે મહિ તોલિ॥ લાદિ ખેપ સંતહ સંગિ ચાલુ॥ અવર તિઆગિ બિભિઆ જંજલા॥ ધંનિ ધંનિ કહુ સભુ કોઈ॥ મુખ ઊજલ હરિ દરગાહ સોઈ॥ ઈંક વાપાર વિરલા વાપારે॥ નાનક તા કે સદ બલિહારૈ ॥૫॥

ચરન સાધ કે ધોઈ ધોઈ પીઉ॥ અરપિ સાધ કઉ અપના જઉ॥ સાધ કી ધૂરિ કરહુ ઈસનાનુ॥ સાધ ઊપરિ જઈએ કુરબાનુ॥ સાધ સેવા વડભાગી પાઈએ॥ સાધ સંગિ હરિ કીરતનુ ગાઈએ॥ અનિક બિધન તે સાધુ રાખે॥ હરિગુન ગાઈ અંમ્રિત રસુ ચાખે॥ ઓટ ગહી સંતહ દરિ આઈએ॥ સરબ સૂખ નાનક તિહ પાઈએ ॥૬॥

મિરતક કઉ જીવાલનહારા॥ ભૂખે કો દેવત અધારા॥ સરબ લિખે કા લહણા પાહિ॥ સભુ કિછુ તિસ કા ઓહુ કરનૈ જોગુ ॥ તિસુ બિનુ દૂસર હોઆ ન હોગુ ॥ જપિ જન સદા સદા દિનુ રેણી ॥ સભ તે ઊચ નિરમલ ઈહ કરણી॥ કરિ કિરપા જિસ કઉ નામુ દીઆ॥ નાનક સો જનુ નિરમલુ થીઆ ॥૭॥

જ કે મનિ ગુર કી પરતીતિ॥ તિસુ જન આવૈ હરિ પ્રભુ ચીતિ॥ભગતુ ભગતુ સુનીએ તિહુ લોઈ॥ જ કે હિરદે એકો હોઈ॥ સચુ કરણી સચુ તાકી રહતા॥ સચુ હિરદે સતિ મુખિ કહતા॥ સાચી દ્રિસટિ સાચા આકારા॥ સચુ વરતૈ સાચા પાસારા॥ પારબ્રહ્મ જિનિ સચુ કરિ જતા॥ નાનક સો જનુ સચિ સમાતા ॥૮॥૧૫॥

રૂપુ ન રેખ ન રંગુ કિછુ ત્રિહુ ગુણ તે પ્રભ તિંના॥
તિસહિ બુઝાએ નાનક જિસુ હોવૈ સુપ્રસંના॥

અસ્તપદી॥

અભિનાસી પ્રભુ મન મહિ રાખુ॥ માનુખ કી તૂ પ્રીતિ તિઆગુ॥ તિસ તે પરૈ નાહી કિછુ કોઈ॥
સરબ નિરંતરિ એકો સોઈ॥ આપે બીના આપે દાના॥ ગહિર ગંભીર ગહીર સુજાના॥ પારબ્રહ્મ
પરમેસુર ગોબિંદા॥ કિપા નિધાન દઈઆલ બખરસંદા॥ સાધ તરે કી ચરની પાઉ॥ નાનક કે મનિ ઈનુ
અનરાઉ ॥૧॥

મનસા પૂરન સરના જોગા॥ જો કરિ પાઈઆ સોઈ હોગુ॥ હરન ભરન જ કા નેત્ર ફોળા॥ તિસુ
કા મંત્ર ન જાનૈ હોળા॥ અનદ રૂપ મંગલ સદ જાકૈ॥ સરબ થોડ સુનીઅહિ ઘરિ તાકૈ॥ રાજ મહિ
રાજુ જોગ મહિ જોગી॥ તપ મહિ તપીસર ગ્રિહસત મહિ ભોગી॥ ધિઆઈ ધિઆઈ ભગતહ સુખુ
પાઈઆ॥ નાનક તિસુ પુરખ કા કિનૈ અંતુ ન પાઈઆ ॥૨॥

જ કી લીલા કી મિતિ નાહિ॥ સગલ દેવ હારે અવગાહિ॥ પિતા કા જનમુ કિ જાનૈ પૂતુ॥
સગલ પરોઈ અપુનૈ સૂતિ॥ સુમતિ ગિઆનુ ધિઆનુ જિન દેઈ॥ જન દાસ નામુ ધિઆવહિ રોઈ॥
તિઙુ ગુણ મહિ જ કઉ ભરમાએ॥ જનમિ મરૈ ફિરિ આવૈ જાએ॥ ઉચ નીચ તિસ કે અસથાના॥
જૈસા જનાવૈ તૈસા નાનક જાન ॥૩॥

નાના રૂપ નાના જાકે રંગા॥ નાના ભેખ કરહિ ઈક રંગા॥ નાના બિધિ કીનો બિસથાળા॥ પ્રભિ
અભિનાસી એકંકાળા॥ નાના ચલિત કરે જિન માહિ॥ પૂર્ણ રહિઓ પૂરનુ સભ ઠાઈ॥ નાના બિધિ
કરિ બનત બનાઈ॥ અપની કીમતિ આપે પાઈ॥ સભ ઘટ તિસકે સભ તિસકે ઠાઉ॥ જપિ જપિ
જીવૈ નાનક હરિ નાઉ ॥૪॥

નામ કે ધારે સગલે જંતા॥ નામ કે ધારે ખંડ બ્રહ્મંડ॥ નામ કે ધારે સિમિતિ બેદ પુરાના॥ નામ
કે ધારે સુનન ગિઆન ધિઆના॥ નામ કે ધારે આગાસ પાતાલા॥ નામ કે ધારે સગલ આકારા॥
નામ કે ધારે પુરીઆ સભ ભવના॥ નામ કે સંગિ ઉધરે સુનિ સ્વવના॥ કરિ કિરપા જિસુ આપનૈ
નામિ લાએ॥ નાનક ચઉથે પદ મહિ સો જનુ ગતિ પાએ ॥૫॥

રૂપુ સતિ જકા સતિ અસથાનુ॥ પુરખુ સતિ કેવલ પરધાનુ॥ કરતૂતિ સતિ સતિ જકી
બાણી॥ સતિ પુરખ સભ માહિ સમાણી॥ સતિ કરમુ જકી રચના સતિ॥ મૂલુ સતિ સતિ ઉતપતિ॥
સતિ કરણી નિરમલ નિરમલી॥ જિસહિ બુઝાએ તિસહિ સભ ભલી॥ સતિ નામુ પ્રભ
કા સુખદાઈ॥ બિસ્વાસુ સતિ નાનક ગુર તે પાઈ ॥૬॥

સતિ બચન સાધૂ ઉપદેસા॥ સતિ તે જન જાકૈ રિંડે પ્રવેસા॥ સતિ નિરતિ બુઝે જે કોઈ॥ નામુ
જપત તાકી ગતિ હોઈ॥ આપિ સતિ કીઆ સભુ સતિ॥ આપે જાનૈ અપની મિતિ ગતિ॥ જિસકી
સ્ક્રિષ્ટિ સુ કરણૈહાળા॥ અવર ન બૂજિ કરત બીચારા॥ કરતે કી મિતિ ન જાનૈ કીઆ॥ નાનક જો
તિસુ ભાવૈ સો વરતીઆ ॥૭॥

બિસમન બિસમ ભએ બિસમાદા॥ જિનિ બૂજિઆ તિસુ આઈઆ સ્વાદા॥ પ્રભ કે રંગિ રાચિ
જન રહે॥ ગુર કે બચનિ પદારથ લહે॥ ઓઈ દાતે દુખ કાટનહારા॥ જાકૈ સંગિ તરૈ સંસારા॥ જન કા
સેવકુ સો વડભાગી॥ જન કે સંગિ એક લિવ લાગી॥ ગુન ગોબિદ કીરતનુ જનુ ગાવૈ॥ ગુર
પ્રસાદિ નાનક ફલુ પાવૈ ॥૮॥૧૫॥

સલોકુઃ॥

આદિ સચુ જુગાદિ સચુ॥ હૈ ભિ સચુ નાનક હોસી ભિ સચુ॥
અસ્તપદી॥

ચરન સતિ સતિ પરસનહારા॥ પૂજ સતિ સતિ સેવદારા॥ દરસનુ સતિ સતિ પેખનહારા॥

નામુ સતિ સતિ ધિઆવનહારા॥ આપિ સતિ સતિ સબ ધારી॥ આપે ગુણ આપે ગુણકારી॥ સબદુ
સતિ સતિ પ્રભુ બક્તા॥ સુરતિ સતિ સતિ જસુ સુનતા॥ બુઝનહાર કઉ સતિ સબ હોઈ॥
નાનક સતિ સતિ પ્રભુ સોઈ ॥૧॥

સતિ સરૂપુ રિદૈ જિનિ માનિએ॥ કરન કરાવન તિનિ મૂલુ પછાનિએ॥ જ કે રિદૈ બિસ્વાસુ
પ્રભ આઈએ॥ તતુ ગિઆનુ તિસુ મનિ પ્રગટાઈએ॥ ભૈ તે નિરભઉ હોઈ બસાના॥ જિસ તે
ઉપજિએ તિસુ માહિ સમાના॥ બસતુ માહિ લે બસતુ ગડાઈ॥ તા કઉ લિંન ન કહના જઈ॥
બૂજૈ બૂઝનહાર બિબેકા॥ નારાઈન મિલે નાનક એક ॥૨॥

ઠાકુર કા સેવકુ આગિઆકારી॥ ઠાકુર કા સેવકુ સદા પૂજારી॥ ઠાકુર કે સેવક કે મનિ
પરતીતિ॥ ઠાકુર કે સેવક કી નિરમલ રીતિ॥ ઠાકુર કઉ સેવકુ જાનૈ સંગિ॥ પ્રભ કા સેવકુ નામ કે
રંગિ॥ સેવક કઉ પ્રભ પાલનહારા॥ સેવક કી રાખૈ નિરંકારા॥ સો સેવક જિસુ દઈએ પ્રભુ ધારૈ॥
નાનક સો સેવકુ સાસિ સાસિ સમારૈ ॥૩॥

અપુને જન કા પરદા ફાડૈ॥ અપને સેવક કી સરપર રાખૈ॥ અપને દાસ કઉ દેઈ વડાઈ॥ અપને
સેવક કઉ નામુ જપાઈ॥ અપને સેવક કી આપિ પતિ રાખૈ॥ તા કી ગતિ મિતિ કોઈ ન લાખૈ॥
પ્રભ કે સેવક કઉ કો ન પહૂચૈ॥ પ્રભ કે સેવક ઊચ તે ઊચો॥ જો પ્રભિ અપની સેવા લાઈએ॥
નાનક સો સેવક દહ દિસિ પ્રગટાઈએ ॥૪॥

નીકી કીરી મહિ કલ રાખૈ॥ ભસમ કરૈ લસકર કોટિ લાખૈ॥ જિસ કા સાસુ ન કાઢત આપિ॥
તા કઉ રાખત દે કરિ હથા॥ માનસ જતન કરત બહુ ભાતિ॥ તિસકે કરતબ બિરથે જતિ॥ મારૈ
ન રાખૈ અવર ન કોઈ॥ સરબ જુઓ કા રાખા સોઈ॥ કાહે સોચ કરહિ રે પ્રાણી॥ જપિ નાનક
પ્રભ અલખ વિડાણી ॥૫॥

બારંબાર બાર પ્રભુ જપીએ॥ પી અંમ્રિતુ ઈંકુ મનુ તનુ ધ્રીપીએ॥ નામ રતનુ જિનિ ગુરમુખિ
પાઈએ॥ તિસુ કિછુ અવર નાહી દ્રિસટાઈએ॥ નામુ ધનુ નામો ઝ્યુ રંગુ॥ નામો સુખુ હચ્ચિનામ કા
સંગુ॥ નામ રસિ જો જન ત્રિપતાનો॥ મન તન નામહિ નામિ સમાનો॥ ઊઠત બૈઠત સોવત નામા॥
કહુ નાનક જન કે સદ કામ ॥૬॥

બોલહુ જસુ જિહબા દિનુ રાતિ॥ પ્રભિ અપનૈ જન કીની દાતિ॥ કરહિ ભગતિ આતમ કે
ચાઈ॥ પ્રભ અપને સિઉ રહહિ સમાઈ॥ જો હોઓ હોવત સો જાનો॥ પ્રભ અપને કા હુકમુ પછાનો॥
તિસકી મહિમા કઉન બખાનઉ ॥ તિસકા ગુનુ કહિ એક ન જાનઉ॥ આઠ પહર પ્રભ બસહિ
હજૂરે॥ કહુ નાનક સેઈ જન પૂરે ॥૭॥

મન મેરે તિનકી ઓટ લેહિ॥ મનુ તનુ અપના તિન જન દેહિ॥ જિનિ જિનિ અપના પ્રભુ
પછાતા॥ સો જનુ સરબ થોક કા દાતા॥ તિસકી સરનિ સરબ સુખ પાવહિ॥ તિસકૈ દરસિ
સબ પાપ મિટાવહિ॥ અવર સિઆનપ સગલી છાડુ॥ તિસુ જન કી તૂ સેવા લાગુ॥ આવનુ
જનુ ન હોવી તેરા॥ નાનક તિસુ જન કે પૂજહુ સદ પૈરા ॥૮॥૧૭॥

સલોક્ના

સતિ પુરખુ જિનિ જાનિએ સતિગુર તિસ કા વાઉ॥
તિસકૈ સંગિ સિખુ ઉધરૈ નાનક હરિ ગુન ગાઉ॥ ૧॥

અસટપદી॥

સતિગુર સિખ કી કરૈ પ્રિતપાલા॥ સેવક કઉ ગુર સદા દઈએલા॥ સિખ કી ગુર દુરમતિ મલુ
હિએ॥ ગુરબચનની હરિ નામુ ઉચરૈ॥ સતિગુર સિખ કે બંધન કાટૈ॥ ગુર કા સિખુ બિકાર તે હાટૈ॥
સતિગુર સિખ કઉ નામ ધનુ દેઈ॥ ગુર કા સિખુ વડભાગી હે॥ સતિગુર સિખ કા હલતુ પલતુ
સવારૈ॥ નાનક સતિગુર સિખ કઉ જુએ નાલિ સમારૈ ॥૧॥

ગુર કે શિંહિ સેવકુ જો રહૈન્ના॥ ગુર કી આગિઆ મન મહિ સહૈન્ના॥ આપસ કઉ કરિ કણુ ન જનાવૈન્ના॥ હરિ હરિ નામુ રિંદે સદ ધિઆવૈન્ના॥ મનુ બેચૈ સતિગુર કે પાસિન્ના॥ તિસુ સેવક કે કારજ રાસિન્ના॥ સેવા કરત હોઈ નિહકામીન્ના॥ તિસ કઉ હોત પરાપતિ સુઆમીન્ના॥ અપની કિપા જિસુ આપિ કરેઈન્ના॥ નાનક સો સેવકુ ગુર કી મતિ લેઈન્ના॥૨॥

બીસ બિસવે ગુર કા મનુ માનૈન્ના॥ સો સેવકુ પરમેસુર કી ગતિ જાનૈન્ના॥ સો સતિગુર જિસુ રિંદે હરિ નાઉન્ના॥ અનિક બાર ગુર કઉ બલિ જાઉન્ના॥ સરબ નિધાન જીઅ કા દાતાન્ના॥ આઠ પહર પારબ્રહ્મ રંગિ રાતાન્ના॥ બ્રહ્મ મહિ જનુ જન મહિ પારબ્રહ્મુન્ના॥ એકહિ આપિ નહી કણુ ભરમુન્ના॥ સહસ સિઆનપ લઈએ ન જઈએન્ના॥ નાનક ઐસા ગુર બડભાગી પાઈએન્ના॥૩॥

સફલ દરસનુ પેખત પુનીતાન્ના॥ પરસત ચરન ગતિ નિરમલ રીતિન્ના॥ ભેટત સંગિ રામ ગુન રવેન્ના॥ પારબ્રહ્મ કી દરગઢ ગવેન્ના॥ સુનિ કરિ બચન કરન આધાનેન્ના॥ મનિ સંતોષુ આતમ પતીઆનેન્ના॥ પૂરા ગુર અખ્યાઓ જ કા મંત્રાન્ના॥ અંમ્રિત દ્રિસાટિ પેખૈ હોઈ સંતાન્ના॥ ગુણ બિઅંત કીમતિ નહી પાઈન્ના॥ નાનક જિસુ ભાવૈ તિસુ લએ મિલાઈન્ના॥૪॥

જિહ્બા એક ઉસતતિ અનેકાન્ના॥ સતિ પુરખ પૂરન બિબેકાન્ના॥ કાહુ બોલ ન પહુંચત પ્રાણીન્ના॥ અગમ અગોચર પ્રભ નિરબાનીન્ના॥ નિરાહાર નિરવૈર સુખદાઈન્ના॥ તાકી કીમતિ કિનૈ ન પાઈન્ના॥ અનિક ભગત બંદન નિત કરહિન્ના॥ ચરન કમલ હિરદૈ સિમરહિન્ના॥ સદ બલિહારી સતિગુર અપનેન્ના॥ નાનક જિસુ પ્રસાદિ ઐસા પ્રભુ જ્યાને ાપાન્ના॥

ઈહુ હરિ રસુ પાવૈ જનુ કોઈન્ના॥ અંમ્રિતુ પીવૈ અમર સો હોઈન્ના॥ ઉસુ પુરખ કા નાહી કદે બિનાસાન્ના॥ જ કે મનિ પ્રગટે ગુનતાસાન્ના॥ આઠ પહર હરિ કા નામુ લેઈન્ના॥ સચુ ઉપદેસુ સેવક કઉ દેઈન્ના॥ મોહ માઈએ કે સંગિ ન લેપુન્ના॥ મન મહિ રાખૈ હરિ એકુન્ના॥ અંધકાર દીપક પરગાસેન્ના॥ નાનક ભરમ મોહ દુખ તહ તે નાસે ાપાન્ના॥૫॥

તપતિ માહિ ઠાઢિ વરતાઈન્ના॥ અનદુ ભઈએ દુખ નાઠ ભાઈન્ના॥ જનમ મરન કે મિટે અંદેસેન્ના॥ સાધૂ કે પૂરન ઉપદેસેન્ના॥ ભઉ ચૂકા નિરભઉ હોઈ બસેન્ના॥ સગલ બિઆધિ મન તે ખૈ નરેન્ના॥ જિસ કા સા તિનિ કિરપા ધારીન્ના॥ સાધ સંગિ જપિ નામુ મુરારીન્ના॥ થિતિ પાઈ ચૂકે ભ્રમ ગવનાન્ના॥ સુનિ નાનક હરિ હરિ જસુ સવન ાપાન્ના॥૬॥

નિરગુનુ આપિ સરગુનુ ભી ઓહીન્ના॥ કલાધારિ જિનિ સગલી મોહીન્ના॥ અપને ચરિત પ્રભિ આપિ બનાએન્ના॥ અપુની કીમતિ આપે પાએન્ના॥ હરિ બિનુ દૂજ નાહી કોઈન્ના॥ સરબ નિરંતરિ એકો સોઈન્ના॥ ઓતિ પોતિ રવિએ રૂપ રંગાન્ના॥ ભએ પ્રગાસ સાધ કે સંગાન્ના॥ રથિ રચના અપની કલ ધારીન્ના॥ અનિક બાર નાનક બલિહારિ ાપાન્ના॥૮॥૧૮॥

સલોકુન્ના

સાથિ ન ચાલૈ બિનુ ભજન બિખિઆ સગલી છાણા॥

હરિ હરિ નામુ કમાવના નાનક ઈહુ ધનુ સાણા॥૧॥

અસટપદી॥

સંત જના મિલિ કરહુ બીચાળાન્ના॥ એકુ સિમરિ નામ આધાળાન્ના॥ અવરિ ઉપાવ સલિ મીત બિસારહુન્ના॥ ચરન કમલ રિદ મહિ ઉરિધારહુન્ના॥ કરન કારન સો પ્રભુ સમરથુન્ના॥ દ્રિડુ કરિ ગહણુ નામુ હરિ વથુન્ના॥ ઈહુ ધનુ સંચહુ હોવહુ ભગવંતાન્ના॥ સંત જના કા નિરમલ મંતાન્ના॥ એક આસ રાખહુ મન માહિન્ના॥ સરબ રોગ નાનક મિટે જહિન્ના॥૧॥

જિસુ ધન કઉ ચારિ કુંટ ઉઠ ધાવહિન્ના॥ સો ધનુ હરિ સેવા તે પાવહિન્ના॥ જિસુ સુખ કઉ નિત બાઇહિ મીતાન્ના॥ સો સુખુ સાધૂ સંગિ પરીતિન્ના॥ જિસુ સોભા કઉ કરહિ ભલી કરનીન્ના॥ સા સોભા ભજુ હરિ કી સરનીન્ના॥ અનિક ઉપાવી રોગુ ન જઈન્ના॥ રોગુ મિટે હરિ અવખધુ લાઈન્ના॥ સરબ નિધાન મહિ હરિ નામુ નિધાનુન્ના॥ જપિ નાનક દરગહિ પરવાનુન્ના॥૨॥

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਕੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਈ॥ ਦਣ ਇਚਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਈ॥ ਤਾਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਈ॥ ਜਾਈ
ਇੈ ਬਚੈ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਥਾ ਸੁਖ ਪਾਉ॥ ਭਉ ਬਿਨਚੈ
ਪ੍ਰੂਨ ਹੋਈ ਆਸਾ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਈ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਈ ਬਚੈ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ॥ ॥੩॥

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਥੋ ਕਾਚਾ॥ ਆਵਾਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ॥ ਆਪੁ
ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਈਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਈ ਉਧਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ॥
ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ ਸਿੰਘਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ॥ ਮਨਿ
ਬਂਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਈ॥ ॥੪॥

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ॥ ਤੁਂ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਤੁ ਬਨਿਤਾ॥
ਈਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਈਆ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਈਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਅਚੁ
ਛਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ॥ ਝੂਠਾ ਤੱਕੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਫੀਅੇ ਤਿਸੁ ਬੁੜੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ॥ ॥੫॥

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੁਂ ਲੇਹਿ ਈਆਨੇ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਝੂਬੇ ਸਿਆਨੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ
ਮੀਤਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਛੋਈ ਤੁਮਹਾਰੇ ਯੀਤਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤਿਲਬਿਭ
ਅਹਿ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ
ਕੇ ਨਾਉ॥ ਸਹਿਜਿ ਸੁਭਾਈ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ॥੬॥

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਿਸਿ ਮੈਲੁ॥ ਬਿਨਿਸਿ ਜਈ ਛਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝੈਲੁ॥ ਹੋਹਿ ਅਖਿੰਤੁ ਬਚੈ ਸੁਖ
ਨਾਲਿ॥ ਸਾਚਿ ਗ੍ਰਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ
ਧਨਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੰਜੁ ਸਾਂਥਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਛਾਰਾ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰਾ॥ ਸਾਰਥ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਾਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ॥ ॥੭॥

ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ॥
ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵਤਾ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ॥ ਪ੍ਰੂਨ ਪ੍ਰੂਨਿ ਰਹਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ॥
ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਖੇ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਇਤ ਗਅੇ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਈਕੁ ਜਤਾ॥ ॥੮॥੧੯॥

ਚਲਾਕੁ॥

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਈਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਈ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਈ॥ ੧॥

ਅਸਟਪਈ॥

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਘੂਰਿ॥ ਪਾਰਭਹਮ
ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪ੍ਰੂਨਿ॥ ਸਥਾ ਸਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਸਾਚਿ ਸਾਚਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ
ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾ॥ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਿਵਿਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਹਰਿ ਰਚੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਈ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ
ਕ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ ਪ੍ਰੂਨ ਪ੍ਰੂਨ ਨਹੀਂ ਠੋਲਾਨੇ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸਾਂਗਿ॥ ਪੇਂ
ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ॥੨॥

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਈਓ ਦਈਆਲੁ॥
ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਥਾ ਨਿਹਾਲੁ॥ ਬਨਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਈਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਮੁ ਗਈਆ॥ ਈਛ
ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ॥ ਜਿਸਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਈ॥ ਨਾਨਕ
ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ॥੩॥

સો કિઉ બિસરૈ જિ ઘાલ ન ભાનૈ॥ સો કિઉ બિસરૈ જિ કીઆ જાનૈ॥ સો કિઉ બિસરૈ જિનિ સભુ કિછુ દીઆ॥ સો કિઉ બિસરૈ જિ જિવન જા॥ સો કિઉ બિસરૈ જિ અગનિ મહિ રાખૈ॥ ગુરપ્રસાદ કો બિરલા લાખૈ॥ સો કિઉ બિસરૈ જિ બિજુ તે કાઢૈ॥ જનમ જનમ કા ટૂટા ગાઢૈ॥ ગુરિ પૂરૈ તતુ ઈહૈ બુજાઈઆ॥ પ્રભુ અપના નાનક જન ધિઆઈઆ ॥૪॥

સાજન સંત કરહુ ઈહુ કામુ॥ આન તિઆગિ જપકુ હરિ નામુ સિમરિ સિમરિ સિમરિ સુખ પાવહુ॥ આપિ જપહુ અવરહ નામુ જપાવહુ॥ ભગતિ ભાઈ તરીએ સંસાળા॥ બિનુ ભગતી તનુ હોસી છાળા॥ સરબ કલિઆણ સૂખ નિધિ નામુ॥ બૂડત જત પાએ બિસ્તામુ॥ સગલ દૂખ કા હોવત નાસુ॥ નાનક નામુ જપહુ ગુનતાસુ ॥૫॥

ઉપજ પ્રીતિ પ્રેમ રસુ ચાઉ॥ મન તન અંતરિ ઈહી સુઆઉ॥ નેત્રહુ પેખિ દરસુ સુખુ હોઈ॥ મનુ બિગસૈ સાધ ચરન ધોઈ॥ ભગત જના કે મનિ રંગુ॥ બિરલા કોઉ પાવૈ સંગુ॥ એક બસતુ દીજૈ કરિ મઈઆ॥ ગુરપ્રસાદ નામુ જપિ લઈઆ॥ તાકી ઉપમા કહી ન જઈ॥ નાનક રહિઆ સરબ સમાઈ ॥૬॥

પ્રભ બખસંદ દીન દઈઆલા॥ ભગતિ વણલ સદા કિરપાલા॥ અનાથ નાથ ગૌબિંદ ગુપાલા॥ સરબ ઘટા કરત પ્રતિપાલા॥ આદિ પુરખ કારણ કરતારા॥ ભગત જના કે મ્રાન અધારા॥ જો જો જપૈ સુ હોઈ પુનીતા॥ ભગતિ ભાઈ લાવૈ મન હીતા॥ હમ નિરગુનીઆર નીચ અજના॥ નાનક તુમરી સરનિ પુરખ ભગવાન ॥૭॥

સરબ બૈકુંઠ મુકતિ મોખ પાએ॥ એક નિમખ હરિ કે ગુન ગાએ॥ અનિક રાજ ભોગ બડિઆઈ॥ હરિ કે નામ કી કથા મનિ ભાઈ॥ બહુ ભોજન કાપર સંગીતા॥ રસના જપતી હરિ હરિ નીતા॥ ભલી સુકરની સોભા ધનવંતા॥ હિરદૈ બસે પૂરન ગુરમંતા॥સાધ સંગિ પ્રભ દેહુ નિવાસા॥ સરબ સૂખ નાનક પરગાસ ॥૮॥૨૦॥

સલોક॥

સરગુન નિરગુન નિરંકાર સુંન સમાધી આપિ॥
આપન કીઆ નાનક આપે હી ફિરિ જાપિ॥૧॥

અસટપદી॥

જબ અકાલ ઈહુ કછુ ન દ્રિસટેતા॥ પાપ પુંન તબ કહતે હોતા॥ જબ ધારી આપન સુંન સમાધિ॥ તબ બૈર બિરોધ કિસુ સંગિ કમાતિ॥ જબ ઈસકા બરનુ ચિહનુ ન જાપતા॥ તબ હરખ સોગ કહુ કિસહિ બિઆપતા॥ જબ આપન આપ આપિ પારબ્રહ્મા॥ તબ મોહ કહા કિસુ હોવત ભરમા॥ આપન ખેલુ આપિ વરતીજા॥ નાનક કરનૈ હારુ ન દૂજા ॥૧॥

જબ હોવત પ્રભ કેવલ ધની॥ તબ બંધ મુકતિ કહુ કિસ કઉ ગની॥ જબ એકહિ હરિ અગમ અપારા॥ તબ નરક સુરગ કહુ કઉન અઉતારા॥ જબ નિરગુન પ્રભ સહજ સુભાઈ॥ તબ સિવ સકતિ કહનુ કિતુ ઠાઈ॥ જબ આપહિ આપિ અપની જોતિ ધરૈ॥ તબ કવન નિડર કવન કત ડરૈ॥ આપન ચલિત આપિ કરનૈહારા॥ નાનક ઠાકુર અગમ અપાર ॥૨॥

અબિનાસી સુખ આપન આસના॥ તહ જનમ મરન કહુ કહા બિનાસના॥ જબ પૂરન કરતા પ્રભુ સોઈ॥ તબ જમ કી ત્રાસ કહનુ કિસુ હોઈ॥ જબ અબિગત અગોચર પ્રભ એકા॥ તબ ચિત્રગુપત કિસુ પૂછત લેખા॥ જબ નાથ નિરંજન અગોચર અગાધે॥ તબ કઉન છુટે કઉન બંધન બાધે॥ આપન આપ આપ હી અચરજા॥ નાનક આપન ઝપ આપ હી ઉપરજા ॥૩॥

જહ નિરમલ પુરખુ પુરખ પતિ હોતા॥ તહ બિનુ મૈલુ કહનુ કિયા ધોતા॥ જહ નિરંજન નિરંકાર નિરબાના॥ તહ કઉન કઉ માન કઉન અભિમાના॥ જહ સર્પ કેવલ જગદીસા॥ તહ ઇલ છિદ્ર લગત કહુ કીસા॥ જહ જોતિ સર્પી જોતિ સંગિ સમાવૈ॥ તહ કિસહિ ભૂખ કવનુ ત્રિપતાવૈ॥ કરન કરાવન કરનૈહારા॥ નાનક કરતે કા નાહિ સુમાર ॥૪॥

જબ અપની સોભા આપન સંગિ બનાઈની। તથ કવન માઈ બાપ મિત્ર સુત ભાઈની। જહ સરબ કલા આપહિ પરબીના। તહ બેદ કટેબ કહા કોઉં ચીના। જબ આપન આપુ આપિ ઉરિધારૈની। તઉ સગન અપસગન કહા બીચારૈની। જહ આપન ઊચ આપન આપિ નેરા। તહ કઉન ઠકુણ કઉનુ કહીએ ચેરા। બિસમન બિસમ રહે બિસમાદા। નાનક અપની ગતિ જનહુ આપિ નાપા।

જહ અછલ અછેદ અભેદ સમાઈએની। ઉહા કિસહિ બિઆપત માઈએની। આપસ કઉ આપહિ આદેસુની। તિહુ ગુણ કા નાહી પરવેસુની। જહ એકહિ એક એક ભગવંતા। તહ કઉનુ અચિંતુ કિસુ લાગે ચિંતા। જહ આપન આપુ આપિ પતીઆરા। તહ કઉનુ કથે કઉનુ સુનનૈહારા। બહુ બેઅંત ઊચ તે ઊચા। નાનક આપસ કઉ આપહિ પહૂંચા ॥૬॥

જહ આપિ રચિઉ પરપંચુ અકારા। તિહુ ગુણ મહિ કીનો બિસથાળા। પાપુ પુંનુ તહ ભઈ કહાવતા। કોઉં નરક કોઉં સુરગ બંધાવતા। આલ જલ માઈએ જંજલા। હઉમૈ મોહ ભરમ ભૈ ભારા। દૂખ સૂખ માન અપમાના। અનિક પ્રકાર કીઉ બખ્યાના। આપન ખેલુ આપિ કરિ દેખૈની। ખેલુ સંકોચૈ તઉ નાનક એકૈ ॥૭॥

જહ અબિગતુ ભગતુ તહ આપિની। જહ પસરૈ પાસાર સંત પરતાપિની। દુહુ પાખ કા આપહિ ઘનીની। ઉન કી સોભા ઉન હુ બનીની। આપહિ કઉટક કરૈ અનદ ચોજા। આપહિ રસ ભોગન નિરજોગા। જિસુ ભાવૈ તિસુ આપન નાઈ લાવૈની। જિસુ ભાવૈ તિસુ ખેલ બિલાવૈની। બેસુમાર અથાહ અગનત અતોવૈની। જિઉ બુલાવહુ તિઉ નાનક દાસ બોલૈ ॥૮॥૨૧॥

સલોકુની

જુઅ જંત કે ઠકુરા આપે વરતણહારા।
નાનક એકો પસરિએ દૂજા કહ દ્રિસટારાના।
અસટપદીની।

આપિ કથૈ આપિ સુનનૈહારા। આપહિ એકુ આપિ બિસથાળા। જ તિસુ ભાવૈ તા સ્થિસટિ ઉપાએની। આપનૈ ભાઇએ લએ સમાએની। તુમ તે બિંન નહી કિછુ હોઈની। આપન સૂતિ સભુ જગતુ પરોઈની। જ કઉ પ્રભ જઉ આપિ બુઝાએની। સચુ નામુ સોઈ જનુ પાએની। સો સમદરસી તત કા બેતા। નાનક સગલ સ્થિસટિ કા જેતા ॥૧॥

જુઅ જંત સભ તા કે હાથા। દીન દઈઆલ અનાથ કો નાથુની। જિસુ રાખૈ તિસુ કોઈ ન મારૈની। સો મૂઢા જિસુ મનહુ બિસારૈની। તિસુ તજિ અવર કહા કો જઈની। સભ સિરિ એકુ નિરંજન રાઈની। જુઅ કી જુગતિ જ કે સભ હાથિની। અંતરિ બાહરિ જનહુ સાથિની। ગુન નિધાન બેઅંત અપારા। નાનક દાસ સદા બલિહાર ॥૨॥

પૂરન પૂરિ રહે દઈઆલા। સભ ઉપરિ હોવત કિરપાલા। અપને કરતબ જનૈ આપિની। અંતરજમી રહિઉ બિઆપિની। પ્રતિપાલૈ જુઅન બહુ ભાતિની। જો જો રચિઓ સુ તિસહિ ધિઆતિની। જિસુ ભાવૈ તિસુ લએ મિલાઈની। ભગતિ કરહિ હરિ કે ગુણ ગાઈની। મન અંતરિ બિસ્વાસુ કરિ માનિએની। કરનહારા નાનક ઈકુ જાનિએની ॥૩॥

જનુ લાગા હરિ એકૈ નાઈની। તિસ કી આસ ન બિરથી જઈની। સેવક કઉ સેવા બનિએઈની। હુકમુ બૂડિ પરમપદુ પાઈની। ઈસતે ઉપરિ નહી બીચારાની। જ કે મનિ બસિએ નિરંકારાની। બંધન તોરિ ભાએ નિરવૈરા। અનદિનુ પૂજહિ ગુર કે પૈરા। ઈહ લોક સુખીએ પરલોક સુહેલેની। નાનક હરિ પ્રભિ આપહિ મેલે ॥૪॥

સાધ સંગિ મિલિ કરહુ અનંદા। ગુન ગાવહુ પ્રભ પરમાનંદા। રામ નામ તતુ કરહુ બીચારા। દુલભ દેહ કા કરહુ ઉધારા। અંમિત બચન હરિ કે ગુન ગાઉની। પ્રાણ તરન કા ઈહું સુઆઉની। આઠ પહુર પ્રભ પેખહુ નેરા। મિટૈ અગિએનુ બિનરૈ અંધેરા। સુનિ ઉપદેસુ હિરૈ બસાવહુની। મન ઈછે નાનક ફલ પાવહુની ॥૫॥

હલતુ પલતુ દુર્ધ લેહુ સવારિ॥ રામનામુ અંતરિ ઉરિધારિ॥ પૂરે ગુર કી પૂરી દીઝિઆ॥ જિસુ મનિ બસૈ તિસુ સાચુ પરીઝિઆ॥ મનિ તનિ નામુ જપહુ લિવ લાઈ॥ દૂખુ દરદુ મન તે ભઉ જઈ॥ સચુ વાપાલ કરહુ વાપારી॥ દરગહ નિબહૈ ખેપ તુમારી॥ એકા ટેક રખહુ મન માહિ॥ નાનક બહુરિ ન આવહિ જાહિ ॥૬॥

તિસુ તે દૂરિ કહા કો જઈ॥ ઉબરૈ રાખનહારુ ધિઆઈ॥ નિરભઉ જપૈ સગલ ભઉ મિટૈ॥ પ્રભ કિરપા તે પ્રાણી છુટૈ॥ જિસુ પ્રભુ રાખૈ તિસુ નાહી દૂખ॥ નામુ જપત મનિ હોવત સૂખ॥ ચિંતા જઈ મિતૈ અહુકાળ॥ તિસુ જન કઉ કોઈ ન પહુંચનહારુ॥ સિર ઉપરિ ઠાઢા ગુર સૂરા॥ નાનક તાકે કારજ પૂરા ॥૭॥

મતિ પૂરી અંમિતુ જ કી દ્રિસટિ॥ દરસનુ પેખત ઉધરત સ્ક્રિસટિ॥ ચરન કમલ જકે અનૂપ॥ સફલ દરસનુ સુંદર હરિ રૂપ॥ ધંનુ સેવા સેવકુ પરવાનુ॥ અંતરજામી પુરખુ પ્રધાનુ॥ જિસુ મનિ બસૈ સુ હોત નિહાલુ॥ તા કે નિકટિ ન આવત કાલુ॥ અમર ભઅ અમરાપદુ પાઈઆ॥ સાધ સંગિ નાનક હરિ ધિઆઈઆ ॥૮॥૨૨॥

સલોકુઃ

ગિઆન અંજનુ ગુરિ દીઆ અગિઆન અંદેર બિનાસુ॥

હરિ કિરપા તે સંત ભેટિઆ નાનક મનિ પરગાસુ॥૧॥

અસટપદી॥

સંત સંગિ અંતરિ પ્રભુ ડીઠા॥ નામુ પ્રભૂ કા લાગા મીઠા॥ સગલ સમિગ્રી એકસુ ઘટ માહિ॥ અનિક રંગ નાના દ્રિસટાહિ॥ નઉનિધિ અંમિતુ પ્રભ કા નામુ॥ દેહી મહિ ઈસ કા બિસામુ॥ સુંન સમાધિ અનહત તહ નાદા॥ કહનુ ન જઈ અચરજ બિસમાદા॥ તિનિ દેખિઆ જિસુ આપિ દિખાએ॥ નાનક તિસુ જન સોઝી પાએ ॥૧॥

સો અંતરિ સો બાહરિ અનંતા॥ ઘટિ ઘટિ બિઆપિ રહિઆ ભગવંતા॥ ઘરનિ માહિ આકાસ પઈઆલા॥ સરબ લોક પૂરન પ્રતિપાલા॥ બનિ તિનિ પરબતિ હૈ પારબ્રહ્મા॥ જૈસી આગિઆ તૈસા કરમુ॥ પઉણ પાણી બૈસંતર માહિ॥ ચારિ કુંટ દહદિસે સમાહિ॥ તિસ તે બિન નહી કો ઠાઉ॥ ગુરપ્રસાદિ નાનક સુખુ પાઉ ॥૨॥

બેદ પુરાન ચિંમિતિ મહિ દેખુ॥ સસીઅર સૂર નખ્યત્ર મહિ એકુ॥ બાળી પ્રભ કી સભુ કો બોલૈ॥ આપિ અડોલુ ન કબહૂ ડોલૈ॥ સરબ કલા કરિ ખેલૈ ખેલા॥ મોલિ ન પાઈએ ગુણાહ અમોલા॥ સરબ જેતિ મહિ જ કી જેતિ॥ ધારિ રહિઉ સુઆમી ઓતિ પોતિ॥ ગુર પરસાદિ ભરમ કા નાસુ॥ નાનક તિન મહિ એહુ બિસાસુ ॥૩॥

સંત જના કા પેખનુ સભુ બ્રહ્મા॥ સંત જના કે હિરદૈ સબિ ઘરમા॥ સંત જના સુનહિ સુખ બચન॥ સરબ બિઆપી રામ સંગિ રચન॥ જિનિ જતા તિસ કી ઈછ રહતા॥ સતિ બચન સાધુ સબિ કહતા॥ જો જો હોઈ સોઈ સુખુ માનૈ॥ કરન કરાવનહારુ પ્રભુ જાનૈ॥ અંતરિ બસે બાહરિ ભી ઓહી॥ નાનક દરસનુ દેખિ સભ મોહી ॥૪॥

આપિ સતિ કીઆ સભુ સતિ॥ તિસુ પ્રભ તે સગલી ઉતપતિ॥ તિસુ ભાવૈ તા કરે બિસથારુ॥ તિસુ ભાવૈ તા એકંકાળ॥ અનિક કલા લખી નહ જઈ॥ જિસુ ભાવૈ તિસુ લાચે મિલાઈ॥ કવન નિકટિ કવન કહીએ દૂરિ॥ આપે આપિ આપ ભરપૂરિ॥ અંતરગતિ જિસુ આપિ જનાએ॥ નાનક તિસુ જન આપિ બુઝાએ ॥૫॥

સરબ ભૂત આપિ વરતારા॥ સરબ નૈન આપિ પેખનહારા॥ સગલ સમગ્રી જકા તના॥ આપન જસુ આપ હી સુના॥ આવન જનુ ઈકુ ખેલુ બનાઈઆ॥ આગિઆકારી કીની માઈઆ॥ સભ કે મધિ અલિપતો રહૈ॥ જો કિછુ કહણા સુ આપે કહૈ॥ આગિઆ આવૈ આગિઆ જઈ॥ નાનક જ ભાવૈ તા લાચે સમાઈ ॥૬॥

ઈસ તે હોઈ સુ નાહી બુરા॥ ઓરૈ કહુણ કિનૈ કણ કરા॥ આપિ ભલા કરતૂતિ અતિ નીકી॥ આપે જનૈ અપને જીકી॥ આપિ સાચુ ધારી સભ સાચુ॥ ઓતિ પોતિ આપન સંગિ રાચુ॥ તાકી ગતિ મિતિ કહી ન જઈ॥ દૂસર હોઈ ત સોજી પાઈ॥ તિસ કા કીઆ સભુ પરવાનુ॥ ગુરપ્રસાદિ નાનક ઈનુ જનુ ॥૭॥

જો જનૈ તિસુ સદા સુખુ હોઈ॥ આપિ મિલાઈ લએ પ્રભુ સોઈ॥ ઓહુ ધનવંતુ કુલવંતુ પતિવંતુ॥ જીવન મુક્તિ જિસુ રિદૈ ભગવંતુ॥ ધંનુ ધંનુ ધંનુ જનુ આઈએ॥ જિસુ પ્રસાદિ સભુ જગતુ તરાઈએ॥ જન આવન કા ઈહૈ સુઆઉ॥ જન કે સંગિ ચિતિ આવૈ નાઉ॥ આપિ મુક્તુ મુક્તુ કરૈ સંસાર॥ નાનક તિસુ જન કઉ સદા નમસકાર ॥૮॥૨૩॥

સલોકુ॥

પૂરા પ્રભુ આરાધિએ પૂરા જ કા નાઉ॥
નાનક પૂરા પાઈએ પૂરે કે ગુન ગાઉ॥૧॥

અસ્તપદી॥

પૂરે ગુર કા સુનિ ઉપદેસુ॥ પારબ્રહ્મ નિકટિ કરિ પેખુ॥ સાચિ સાચિ સિમરહુ ગોબિંદા મન અંતર કી ઉત્તરૈ ચિંદા॥ આસ અનિત તિથાગહુ તરંગ॥ સંત જના કી ધૂરિ મન મંગ॥ આપુ છોડિ બેનતી કરહુ॥ સાધસંગિ અગનિ સાગર તરહુ॥ હરિ ધન કે ભરિ લેહુ ભંડાર॥ નાનક ગુર પૂરે નમસકાર ॥૧॥

ખેમ કુસલ સહજ આનંદા સાધ સંગિ ભજુ પરમાનંદા નરક નિવારિ ઉધારહુ જઉ॥ ગુન ગોબિંદ અંમ્રિત રસુ પીઉ॥ ચિતિ ચિતવહુ નારાઈએ એકુ॥ એક રૂપ જ કે રંગ અનેકા ગોપાલ દામોદર દીન દઈએલા॥ દુખ ભંજન પૂરન કિરપાલ॥ સિમરિ સિમરિ નામુ બારંબાર॥ નાનક જુઅ કા ઈહૈ અધાર ॥૨॥

ઉત્તમ સલોક સાધ કે બચન॥ અમુલીક લાલ એહી રતન॥ સુનત ક્રમાવત હોત ઉધારા॥ આપિ તરૈ લોકહ નિસતાર॥ સફલ જીવનુ સફલ તાક સંગુ॥ જ કે મનિ લાગા હરિ રંગુ॥ જૈ વૈ સબદુ અનાહદુ વાજૈ॥ સુનિ સુનિ અનંદ કરે પ્રભુ ગાજૈ॥ પ્રગટે ગુપાલ મહાંત કે માથે॥ નાનક ઉધરે તિન કે સાથે ॥૩॥

સરનિ જોગુ સુનિ સરની આએ॥ કરિ કિરપા પ્રભ આપ મિલાએ॥ મિટિ ગએ બૈર ભએ સભ રેના॥ અંમ્રિત નામુ સાધસંગિ લૈના॥ સુપ્રસંન ભએ ગુરદેવ॥ પૂરન હોઈ સેવક કી સેવા॥ આલ જંજલ બિકાર તે રહ્તો॥ રામનામ સુનિ રસના કહ્તો॥ કરિ પ્રસાદુ દઈએ પ્રભિ ધારી॥ નાનક નિબહી ખેપ હમારી ॥૪॥

પ્રભ કી ઉસતતિ કરહુ સંત મીતા॥ સાવધાન એકાગર ચીતા॥ સુખમની સહજ ગોબિંદ ગુન નામા॥ જિસુ મનિ બસૈ સુ હોત નિધાના॥ સરબ ઈછા તા કી પૂરન હોઈ॥ પ્રધાન પુરખુ પ્રગટુ સભ લોઈ॥ સભ તે ઊચ પાએ અસથાનુ॥ બહુરિ ન હોવૈ આવન જનુ॥ હરિ ધનુ ખાટિ ચલૈ જનુ સોઈ॥ નાનક જિસહિ પરાપતિ હોઈ ॥૫॥

ખેમ સાંતિ રિધિ નવ નિધિ॥ બુધિ ગિઆનુ સરબ તહ સિધિ॥ બિદિએ તપુ જોગુ પ્રભ ધિઆનુ॥ ગિઆનુ સેસટ ઉત્તમ ઈસનાનુ॥ ચારિ પદારથ કમલ પ્રગાસા॥ સભ કે મધિ સગલ તે ઉદાસા॥ સુંદર ચતુર તત કા બેતા ॥ સમદરરી એક દ્રિસટેતા॥ ઈહ ફલ તિસુ જન કે મુખિ ભનો॥ ગુર નાનક નામ બચન મનિ સુને ॥૬॥

ઈહ નિધાનુ જપૈ મનિ કોઈ॥ સભ જુગ મહિ તાકી ગતિ હોઈ॥ ગુણ ગોબિંદ નામ ધુનિ બાળી॥ સિમ્રિતિ સાસત્ર બેદ બખાણી॥ સગલ મતાંત કેવલ હરિનામા॥ ગોબિંદ ભગત કે મનિ બિસામા॥ કોટિ અપ્રાધ સાધસંગિ મિટા॥ સંત કિપા તે જમ તે છુટૈ॥ જકૈ મસતકિ કરમ પ્રભિ પાએ॥ સાધ

સરળિં નાનક તે આએ ॥૭॥

જિસુ મનિ બરસૈ સુનૈ લાઈ પ્રીતિા તિસુ જન આવૈ હરિ પ્રભુ ચીતિા જનમ મરન તાકા
દૂખુ નિવારૈા દુલભ દેહ તતકાલ ઉધારૈા નિરમલ સોભા અંમૃત તાકી બાનીા એકુ નામુ મન માહિ
સમાનીા દૂખ રોગ બિનસૈ ભૈ ભરમા સાધ નામ નિરમલ તાકે કરમા સભ તે ઊચ તાકી સોભા
બનીા નાનક ઈછ ગુણિં નામુ સુખમની ॥૮॥૨૪॥

(((((((((((((((())))))))))))))))